

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΤΙΔΡΕΤΙΣΜΟΝ ΕΓΧΟΛΠΙΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ
ΚΥΡΙΟΥ - ΔΟΓΜΑ - ΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΟΙ 52 ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑΣ

ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ:

<http://www.acapus.com/home.php?lang=1>

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Συ, αναγνώστα, που θα διάβασης αυτό το βιβλίο για τη χαρτοπαιξία, ασφαλώς θα πης μέσα σου:

Αυτός που τα γράφει, για να τα κατέχη τόσο πολύ, πρέπει να είναι μεγάλο χαρτόμουτρο. Σάς εξομολογούμαι όμως, ότι στα χαρτιά έβαλα μόνον μια φορά στη ζωή μου προ (58) πενήντα οκτώ ετών, όταν ήμουν μαθητής. Το βράδυ της πρωτοχρονιάς επήγα σε ένα καφενείο, που χαρτοπαιζαν. Ξεγελάστηκα και έβαλα μια δραχμή. Είχα οκτώ (8) εν όλω. Για την εποχή, που ή λίρα είχε 30-40 δραχ. ήταν λογαριασμός οι (8) δραχμές μου. Στην αρχή κέρδισα τρεις δραχμές. Έχασα κατόπιν δύο. Ξανακέρδισα, ξανάχασα. έφθασα να κερδίσω δεκάξη δραχ. Είχα γλυκαθεί και δεν ξεκολλούσα. Γύρισε κατόπιν το χαρτί και έχασα τις δεκαέξι δραχ. και τις οκτώ δικές μου...Γύρισα κατόπιν αργά άφραγκος και εισέπραξα δριμύτατες παρατηρήσεις από τον παππού μου, Θεός σχωρέστον. Αϊ! αυτό ήταν. Από τότε δεν τα ξανάγγιξα στη μακρά ζωή μου.

Τότε θα πής: πώς τα ξέρεις και τα γράφεις, αφού έτσι δεν τα ξέρουν ούτε οι πιο μεγάλοι χαρτοπαίτες του κόσμου; Θα σου λυθεί η απορία με την παρακάτω επιστολή ενός φίλου και συνεργάτου μου:

Πατέρα Χαράλαμπε:

Εν Χριστώ χαίρετε! Σάς γράφω αυτές τις γραμμές από το μακρινό Νεπάλ, στους πρόποδες των Ιμαλαΐων! Φυσικά δεν ήλθα εδώ δια τουρισμό, αλλά να συλλέξω στοιχεία. Σήμερα συνάντησα μερικά ενδιαφέροντα άτομα κατέχοντα γνώσεις δια τα θέματα, τα οποία μας ενδιαφέρουν! Ατενίζω τις τρομερού ύψους κορυφές και σκέπτομαι τις σκοτεινές δεινάμεις, που εξορμούν απ' εκεί κατά της Ορθοδοξίας μας! Το μεγάλο υψόμετρο πειράζει πολύ την καρδιά μου. Ευτυχώς φεύγω αύριο πιο κάτω, στο Κατμαντού. Ύστερα από λίγες μέρες θα έχουμε τα Χριστούγεννα. Θέλω πάντοτε να σάς χαρίσω κάτι, που να σάς χαροποιήσει! Σάς στέλνω λοιπόν σήμερα αυτά τα χειρόγραφα. Μου αναθέσατε προ πολλού να συλλέξω στοιχεία για τη χαρτοπαιξία, αλλά έπρεπε να έλθω ως εδώ δια να μπορέσω να τα αποτελειώσω. Επεξεργαστείτε αυτά, όπως εσείς ξεύρετε και χαρίσατε τα σ' όλους τους Ορθοδόξους Χριστιανούς δια να διαφωτιστούν! Θερμώς σάς παρακαλώ να προσεύχεσθε καθημερινώς δι' εμέ. Όπως ποτέ άλλοτε έχω ανάγκη των προσευχών σας.

*ασπάζομαι την δεξιάν σας
ο πιστός σας Εν Χριστώ συνεργός*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Η γέννησις της χαρτοπαιξίας και η προϊστορία της

Κάθε φορά, όταν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα και τον Νέον έτος, οι εφημερίδες και τα περιοδικά όλου του κόσμου αρχίζουν να γράφουν άρθρα, μελέτες, σχόλια γύρω από την χαρτοπαιξία, ρουλέτες και άλλα τυχερά παιχνίδια... Ταυτοχρόνως δημοσιεύονται αι «σοβαρά

δηλώσεις» των διαφόρων μάγων, οραματιστριών και μέντιουμ, δια το τι περιμένει την ανθρωπότητα στον ερχόμενο νέο χρόνο. Ποιες καταστροφές θα γίνουν και που! Ποιοι μεγάλοι και ισχυροί του κόσμου τούτου «θα τα τινάξουν»! Ποια μεγάλη ηθοποιός θα τελέση τους γάμους της δια 11ην φορά ή και άλλα χειρότερα.

Ετοιμάζονται εξ άλλου οι άνθρωποι για τις μεγάλες εορτές της Χριστιανοσύνης. Σκέπτονται το σαρανταήμερο, τη νηστεία, το ότι θα Κοινωνήσουν. Σκέπτονται ακόμα τα ψώνια, το πλούσιο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι, τις επισκέψεις, τα δώρα, που θα πάρουν ή θα δώσουν, τα κάλαντα και χίλια δύο άλλα πράγματα, όπως εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια από τον ερχομό του Σωτήρος μας.

Καλά και ευλογημένα όλα αυτά, αλλά σκέπτονται, χωρίς να εμβραθύνουν και ορισμένα άλλα πράγματα... Σκέπτονται το τραπέζι με την πράσινη τσόχα, όπου θα γίνη η δια της χαρτοπαιξίας αναμέτρησης ή την ρουλέτα. Θα παίζουν «έτσι για το καλό» χωρίς να γνωρίζουν, ότι, ενώ προετοιμάζουν τον εαυτόν τους σωματικώς (δια της νηστείας) και πνευματικώς (δια του εκκλησιασμού και Αγίας Κοινωνίας) για τις γιορτές, ταυχοχρόνως ανοίγουν τας θύρας δια την εν καλπασμών είσοδον δαιμόνων, οι οποίοι μπορούν να ριζώσουν, όχι μόνον στις οικίες των, αλλά και μέσα σ' αυτούς τους πιστούς, μέχρι τελείας καταστροφής και αφανισμού των!

Ακριβώς γι' αυτόν τον μεγάλο κίνδυνο θα ομιλήσωμε σ' αυτό το βιβλίο στους αγαπητούς μας αδελφούς και θα τους αποκαλύψομε όλες του τις πτυχές! Το φως του ηλίου της Βηθλεέμ δεν θα πρέπει να σκιαστεί από τα σύννεφα της Κολάσεως. Τα όσα θα ειθέσομε εδώ ίσως για πρώτη φορά γράφονται και αποκαλύπτονται.

Δεν πρόκειται περί των συνήθων πολυλογιών, οι οποίες εγράφησαν κατά καιρούς επί του θέματος της χαρτοπαιξίας, άλλα περί επισταμένης ερεύνης, την οποίαν επί μακρόν έκανε φίλος μου. Επισκέφθηκε προς τούτο διάφορα μέρη της Ασίας, όπως την έρημο Τάκλα-Μακάν, Θιβέτ, Ινδία και προσφάτως (1979) το Κατμαντού του Νεπάλ εις τους πρόποδας των Ιμαλαΐων! Είχε την δυνατότητα να συνομιλήση επί του θέματος, με τους πλέον «αρμοδίους» απ αυτού σατανιστάς - ινδουϊστάς! Ας μη λησμονούμε, ότι αυτή τη στιγμή διεξάγεται από αυτούς σε παγκόσμια κλίμακα επίθεση κατά του

Χριστιανισμού και ειδικώς κατά της ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Αλλά απ' αυτού εις έτερον πόνημα!

Ιδού, λοιπόν, η ΑΛΗΘΕΙΑ, όπως έχει σύμφωνα με στοιχεία που βρήκαμε: Όταν σε παμπάλαιους χρόνους η μεγάλη ήπειρος του Ειρηνικού ωκεανού «Μοθ» άρχισε να συνταράσσεται από τρομερούς σεισμούς, δια να καταποντισθεί τελικά πριν από χιλιάδες χρόνια και με πληθυσμό πολλών εκατομμυρίων κατοίκων εις τα βάθη του ωκεανού, αριετές χιλιάδες από αυτούς είχαν εγκαίρως μεταφερθεί στην Ανατολική Αφρική, την Κεντρική Αμερική και το Θιβέτ! Η ήπειρος «Μού» κατεστράφη και κατεποντίσθη από την οργή του Θεού, διότι οι κάτοικοί της ήσαν σατανολάτραι και έκφυλοι! Είναι ιστορικώς αποδεδειγμένον, ότι ο Θεός για την ίδια αίτια ετιμώρησεν και κατά τον ίδιον τρόπον και άλλους λαούς. Η Ατλαντίς! Τα Σόδομα και Γόμορρα! η Σίβαιρις! η Μού! είναι βαθεία μέσα στα έγκατα της γης...

Οι Ιερείς, οι εγκατασταθέντες εις τα Ιμαλάια, συνέχισαν το έργον των και αποτέλεσαν τον πυρήνα του Λευκού αδελφάτου, αυτής της Υπερμασωνικής οργανώσεως, η οποία δρα μέχρι των ημερών μας με αύξουσα ζωτικότητα! Οι Ιερείς αυτοί των Ιμαλαΐων ήλθαν εις επαφή με τους λαούς της Ασίας και τους δίδαξαν διάφορες τέχνες.

"Το επιτελείον του Λευκού Αδελφάτου"

Επειδή οι Κινέζοι ήσαν τότε πολυαριθμότεροι και ισχυρότεροι από τους άλλους Ασιατικούς λαούς, οι Ιερείς της «Μου» τους δίδαξαν την τυπογραφίαν, την παρασκευή και χρήσι χάρτου, πυρίτιδος, πυξίδα και άλλα πολλά, τα οποία «εφευρέθησαν» εις την Ευρώπην μετά από πολλά χρόνια! Πριν ο Γουτεμβέργιος «εφεύρει» την τυπογραφίαν, ήδη προ Χριστού οι Κινέζοι εξέδιδον ημερησίαν εφημερίδα τρις της ημέρας! Η πρωινή έκδοσις ήτο επί ροζ χάρτου, η μεσημβρινή έκδοσις επί λευκού χάρτου και η εσπερινή επί γαλανού χάρτου! Κανονικά χαρτονομίσματα εκυκλοφόρουν εις την Κίναν 1500 χρόνια προ Χριστού!

Οι ίδιοι εδιδάχθησαν να κάνουν χρήσιν νυκτερινών φώτων, υπό το φως των οποίων απέκρουον εχθρικάς επιθέσεις, αυτά τα οποία επέζησαν μέχρι των ημερών μας ως «Βεγγαλικά»! Ας μη ξεχνάμε, ότι

η Βεγγάλη είναι στις Ινδίες και οι Ινδίες εις τους πρόποδας των Ιμαλαΐων!

Φυσικά τα όσα εδίδαξαν οι απόγονοι των Ιερέων της «Μου» ήσαν με ανταλλάγματα Έτσι όλες οι θρησκείες της Ασίας διεβρώθησαν από τον σατανισμόν! Αλλά και η Θρησκεία της Παλαιάς Διαθήκης έγινε κατόπιν προσπάθεια να διαβρωθή από το Ταλμούδ και τους Ταλμουδιστάς!

Από το βιβλίο των εναλλαγών στην τράπουλα

Διδάσκοντες τους Κινέζους και λοιπούς λαούς τις επιστήμες και τις τέχνες οι απόγονοι των Ιερέων της «Μου», τους δίδαξαν και ΕΠΙΦΕΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ! Οι δαίμονες με τη σειρά τους τους δίδαξαν την μαντείαν και την μαγείαν. Τους έμαθαν δηλ. πως να βοηθούνται από τους δαίμονας κατά την διάρκειαν της ζωής των! Προς τον σκοπόν αυτόν συνετάγη 5.000 χρόνια προ Χριστού ειδικός κώδιξ οδηγιών με το όνομα «ΥΙ - KINΓK» Με την βοήθειαν του οποίου έκτοτε εκυβερνάτο η Κίνα και σχεδόν ολόκληρη η Ασία! Μα και ο κάθε σχεδόν Κινέζος θεωρούσε καθήκον του σε κάθε βήμα της ζωής του να προσφεύγη στη μαγεία του «Ιερού» αυτού βιβλίου, για να λάβη τον «Χρησμόν» από το εξάγραμμα, για το τι πρέπει να κάνει!

Όπως αναφέρει η παράδοσις κατά την σύνταξιν του «ΥΙ- KINΓK» προσήλθαν εκατοντάδες δαίμονες και έδωσαν, δια ζώσης οδηγίες, οι οποίες και κατεγράφησαν υπό των ειδικών γραφέων! Ήτο τόσο μεγάλης σημασίας ο συνταχθείς αυτός δαιμονικός Κώδικας, ώστε αυτός ο Κομφούκιος να πη: «Εάν επρόκειτο να προστεθούν μερικά ακόμη έτη στην ζωή μου, θα διέθετα πενήντα εξ αυτών για τη μελέτη του ΥΙ - KINΓK (δηλ. του βιβλίου των εναλλαγών) και έτσι θα απέφυγα να πέσω σε μεγάλα σφάλματα»!

Αργότερα ο ίδιος ο Κομφούκιος, προσέθεσε πολλά σχόλια εις τον Κώδικα ΥΙ- KINΓK. Με την παρέλευσιν του χρόνου 48 άλλοι κινέζοι σοφοί προσέθεσαν και άλλα σχόλια και εξηγήσεις! (Βλέπε:) «GHING μετάφρασις JAME LEGGE, βιβλιοθήκη Αμερικανικού Κογκρέσου, Δελτίον άρ. 63 - 19508.

"Από τα σπήλαια και τα άντρα του Θιβέτ στα σαλόνια και τα φτωχόσπιτα"

Πριν προχωρήσωμε θα πρέπει να αναφέρωμεν, ότι όπως προκύπτει από αρχαία κείμενα, ο Κώδιξ Υι - Κίνγκι ήδη υπήρχε το 3322 π.Χ. ο δε Κομφούκιος έζησε τον 6ον π.Χ. αιώνα! Αλλά ας εξεχάσωμε το τι είναι το «βιβλίον των εναλλαγών» και πώς εφαρμόζεται! Φυσικά θα το κάμωμεν αυτό όσον το δυνατόν πιο περιληπτικά, διότι το βιβλίο αυτό αποτελείται από 1.000 και πλέον σελίδες κείμενο και άλλες περίπου 1.000 σελίδες με σχόλια.

Σύμφωνα με την Κινεζική παράδοση μέσα από τον Χω ανεδύθη ένα τέρας, το οποίον ήτο διαστάυρωσις δράκοντος και ίππου. Αυτό έφερε στη ράχη του σχήματα υπό μορφήν μαύρων κύκλων! Από ένα άλλο ποταμό, τον Λω, ανεδύθη μια χελώνα, η οποία έφερε στη ράχη της σχήματα υπό μορφήν ερυθρών κύκλων! Ο ποταμός Χω είναι γνωστός σήμερα ως Γιάνγκι Τσειιάγκι δηλαδή ο Κίτρινος ποταμός!

Οι σοφοί κινέζοι της παλαιάς εποχής έκαναν ένα συνδυασμό των οχημάτων, τον οποίον ονόμασαν «χάρτην της μαντείας» και ο οποίος διατηρήθηκε ως κειμήλιον εις τα ανάκτορα μέχρι το 10079 π.Χ.

Ο τρόπος της μαντείας ήτο ο εξής: ένα νόμισμα ή δίσκος έφερε από την μια πλευρά ένα μαύρο κύκλον και από την άλλη ερυθρόν. Κάτι που θα λέγαμε σήμερα «Κορώνα ή Γράμματα», ο επιθυμών να λάβη τον χρησμόν ερριχνε τον κύκλο εξ (6) φορές και κατέγραφε το αποτέλεσμα εις μίαν κάθετον γραμμήν! Κατόπιν θα άνοιγε το βιβλίον των εναλλαγών Υι -Κίνγκι και θα εύρισκε εκεί την επεξήγησι του δαιμονικού χρησμού! Κατ' αρχάς οι συνδυασμοί ήσαν εκατοντάδες (δια την ακρίβειαν 512)! Αργότερα όμως σταθεροποιήθηκαν στους 64! Και αργότερα οι μικροί αντεκατεστάθησαν δια γραμμών. Ένας μαύρος κύκλος έγινε μία γραμμή! Και ο ερυθρός δύο διακεκομμένες γραμμές ίσες προς το μήκος της μεγάλης γραμμής!

Το βιβλίο των «εναλλαγών» του έδιδε την εξήγηση!... Ο άνθρωπος ήτο πλέον ήσυχος και γνώριζε το πώς να αντιμετώπιση το κάθε του πρόβλημα οικογενειακό, εμπορικό επαγγελματικό! Τον λόγο είχε πάντοτε το Υι -Κίνγκι!

Περί το 600 π.Χ., όταν οι Εβραίοι ακόμη ήσαν στη δουλεία της Βαβυλώνας, πολλοί εξ αυτών ήλθαν σε επαφή με ανθρώπους, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν το Υι-Κίνγκ εις χώρας εκτός των σινικών τειχών και μερικοί μάλιστα έφτασαν στα κρησφύγετα του Λευκού Αδελφάτου εις τα Ιμαλάια. Το αποτέλεσμα ήτο ένα συνέδριον όλων των ενδιαφερομένων, εις το οποίον κατά την παράδοσιν προσήλθαν και 365 δαίμονες. Οι περισσότεροι εξ αυτών συμφώνως προς τα Κινέζικα κείμενα ήσαν «μικρού αναστήματος (2.5 - 3 ποδών ύψους), πολύ δύσμορφοι, βρωμεροί και μερικοί εξ αυτών έφερον στολές μαύρου και ερυθρού χρώματος με μαύρους κύκλους ή γραμμές».

Οι δαίμονες αυτοί edίδαξαν συνολικώς 18 διάφορα «τυχερά» παιχνίδια εις τους συνέδρους, εκ των οποίων επέζησαν μέχρι των ημερών μας μόνον μερικά παιχνίδια. Περί των λοιπών απωλέσθη κάθε πληροφορία! Για κάθε δε σύμβολο και είδος τυχερού παιχνιδιού διορίσθη και ο «αρχμόδιος» δαίμων!

Η τράπουλα στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα φέρανε τα χαρτιά οι Βενετσάνοι. Τα φέρανε αρχικά στα Επτάνησα και διατήρησαν εδώ στη πατρίδα μας το ιταλικό τους όνομα.

Η ιταλική ορολογία «τράπουλα» σημαίνει φάκια, παγίδα, απάτη. Αλλά και η άλλη ιταλική ορολογία «κοντσίνα» σημαίνει επίσης παγίδα, συμπαιγνία.

Τα πρώτα ελληνικά χαρτιά τυπώθηκαν στη Βιέννη από φιλέλληνες ύστερα από την επανάσταση του 1821 και είχαν πατριωτικό χαρακτήρα. Οι φιγούρες τους παριστάνανε ήρωες, μορφές του εθνικού αγώνα, όπως τον Κολοκοτρώνη, τον Μιαούλη, τον Κανάρη, τον Ρήγα, τον Υψηλάντη και άλλους. Στην τράπουλα εκείνη είχε ντάμες την «θεά» Αθηνά, την Καρτερία κ.λ.π. Μια τέτοια τράπουλα σώζεται στο Εθνολογικό Μουσείο.

Γύρω στον 16ον αιώνα ήτανε τόσο μεγάλο το πάθος της χαρτοπαιξίας στις διάφορες χώρες, ώστε δεν υπήρχε λαϊκό εστιατόριο χωρίς τράπουλα καινούργια ή παλιά.

Στην Ελλάδα υπήρξαν αντιδράσεις για το παιχνίδι αυτό. Χαρακτηρίσθηκε πολύ γρήγορα σχολείο διαφθοράς και απάτης, αιτία καταστροφής για την οικογένεια και την κοινωνία. Για να

παρακιάμφουν ακριβώς την αντίδραση αυτή ζωγράρισαν στα παιγνιόχαρτα τις μορφές των ηρώων της Επανάστασης Ρήγα Κολοκοτρώνη κ.λ.π.

Το πρώτο ελληνικό γραπτό κείμενο, που μνημονεύει τα χαρτιά στην Ελλάδα, το συναντούμε σ' ένα ποίημα, Το ποίημα αυτό, που γράφτηκε το 1949, έχει τίτλο: «Το Θανατικό της Ρόδου». Ο Ποιητής Εμ. Γεωργιάς, αποδίδει την πανούκλα, που θέρισε πολύ κόσμο την εποχή εκείνη, στη οργή του Θεού, επειδή παίζανε εκεί με μεγάλο πάθος... χαρτιά! Συμβουλεύει, λοιπόν τους Ροδίτες, ο Γεωργιάς, και τους καλούς χριστιανούς, που παρασύρθηκαν στη «σατανική χαρτοπαιξία» να μετανοήσουν, για να πάψη η δίκαιη οργή του Θεού.

*«Και τα παιγνίδια και χαρτιά και ζάρια να τα κάψουν
Και όσα βλέπουν την ψυχήν έργα κακά να πάψουν...»*

Οι 52 δαίμονες εξουσιάζουν την τράπουλα

Πριν να αναφέρομαι τους 52 δαίμονες «αρμοδίους» δια το κάθε χαρτί της τράπουλας, θα πρέπει να πούμε, ότι κατά την πρώτη επαφή όλοι τους προσπαθούν να εξακριβώσουν αν «ταιριάζουνε» με το υποψήφιο θύμα τους. Τελικά επικρατούν 1-4 εξ αυτών και αρχίζουν να ΕΠΙΔΡΟΥΝ! Τότε ο χαρτοπαίκτης αρχίζει να παρατηρή, ότι το τάδε ή το δείνα χαρτί τον ευνοεί! Αυτό είναι και το πρώτο βήμα! Όταν τα πράγματα προχωρήσουν «κατ' ευχών», οι εγιατασταθέντες δαίμονες θα ζητήσουν βοήθειαν άλλων «συναδέλφων» ειδιών στην κλοπή, χαρτοκλοπή, εξώθησιν στην πορνεία, μοιχεία, φόνον και τελικά σ' αυτοκτονία! Σε άλλο σημείο του παρόντος θα ασχοληθούμε και μ' αυτά τα δαιμονικά πνεύματα, τα οποία επιδιώκουν ένα και μόνο την ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ!

Θα πρέπει επίσης να παρατηρήσωμεν, ότι τα πνεύματα τα πονηρά παρουσιάζονται και αυτά σαν να διαιρούνται σε τρία γένη! αρσενικό, θηλυκό, και ουδέτερο! Δεν είναι δε τυχαίο το, ότι οι τέσσερες Ντάμες της τράπουλας έχουν ως «προστάτριες» τέσσερα σατανικά πνεύματα θηλυκού γένους! με χειρότερη απ' όλες την Ντάμα Μπαστούνι. Ο μεγάλος Ρώσος συγγραφέας Αλέξανδρος Πούσκιν σε

ένα διήγημα του, με τον τίτλο «Ντάμα Μπαστούνι», περιγράφει το δράμα ενός Ρώσου νεαρού χαρτοπαίκτη, ο οποίος εδολοφόνησε μια γραία χαρτοπαίτρια, η οποία διαρκώς ειέρδιζε, δια να αποκαλύψη το μυστικό της! Τελικά αυτός βρήκε πολύ τραγικό τέλος!

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ

Και τώρα σας παρουσιάζουμε χους 52 «κυριάρχους» της τράπουλας! Τους 52 κακούς δαίμονας, οι οποίοι κατέστρεψαν εκατομμύρια ανθρωπίνων ψυχών μέχρι των ημερών μας ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ να καταστρέφουν, επεκτείνοντας διαρκώς τα όρια της σατανικής των δράσεως!

SAMAS RAYMON SARIEL ZAVEBE SARLIL TUMAEL TUREL
IBLIS RUMAEL AZAZELON MAMMON RIMMON
AZARADEL AZZA GAIM HAKAEL TABAET ZEFONITH
BELIAR IUVAPT RIGAS ADRAMALEG SAGHAM DAMA
SATRINA PATPOTAI VALESSAMANGALUF SAGMAGIRIN
MARUT MURMUR BELETH BALAM URAKA
BARAMEEL ERRINE SIMARE SIEL PAIMON ATARGULPH
AZAZEL MERESIN SEALIAH AZZAEEL HANANEL HAURAS
USIEL GADREEL ARMAROS ASBEEL KOKABEL SARMIEL
SAMSAVEEL SEKET LILITH YAHRIEL DAGON

Ο χαρτοπαίκτης και ο κάθε «τζογαδόρος» κατ' αρχάς μόνον ενδιαφέρεται να κερδίσει να πλουτήσει, να κυριάρχησει εις βάρος των άλλων! Αργότερα, με την πάροδο του χρόνου, έχει τόσον κυριευθή από τους αρμοδίους δαίμονας, ώστε ΔΕΝ τον ενδιαφέρει καν το γεγονός, ότι χάνει. Το πάθος γίνεται «η τέχνη δια την τέχνη!». L' ART POUR L' ART!

Ο παίκτης παύει να ενδιαφέρεται, όχι μόνον δια τους άλλους, αλλά και δια τον ίδιο τον εαυτόν του! Πολλές φορές ξεχνάει και να φάγη ακόμα. Την ημέρα εις την εργασία του είναι αφηρημένος. Το μόνο που τον βαστάει κάπως είναι ο καφές και το κάπνισμα. Μισεί τα πάντα και όλους, διότι τους θεωρεί ως εμπόδια στη ζωή, που κάνει. Το μόνο, που σιέπτεται, είναι το πότε θα έλθη το βράδυ για να στρωθή στο τραπέζι με την πράσινη τσόχα! Μόνο εκεί αποικτά

κάποιο χρώμα το πρόσωπο του! Ο άλλοτε γερός οργανισμός του έχει προσβληθεί από νευρασθένεια, ταχυπαλμία και κακή λειτουργία όλων των οργάνων!

Ο παίκτης για μερικές μόνον στιγμές συνέρχεται και βλέπει την καταστροφή την ιδική του, της οικογενείας του, της εργασίας του, των παιδιών του! Τότε ακριβώς επεμβαίνουν και οι 52 δαίμονες και του ψιθυρίζουν: «Παίξε δια να σωθής! Εδώ που έφτασες δεν μπορείς να επιστρέφης πλέον πίσω! η μόνη σου ελπίδα είναι να κερδίσης!».

Ο παίκτης, ο οποίος έφτασε σ' αυτό το σημείο, είναι έτοιμος να διάπραξη και άλλο θανάσιμο σφάλμα! Οι ίδιες φωνές θα του ψιθυρίσουν: «Δια να είσαι τυχερός στο παιχνίδι χρειάζεσαι όχι μόνον προσοχή, αλλά και κάποια βοήθεια. Άκουσες τι λένε δια τον κ.Χ. Παπαδόπουλον ή κάποιον άλλον. Αυτός απέκτησε τεράστια περιουσία στα χαρτιά, διότι είχε ΦΥΛΑΧΤΟ! Ένα φυλαχτό, που το είχε πάντα μαζί του και κέρδιζε. Γιατί δεν αποιτάς και συ ένα παρόμοιο φυλαχτό;» Το θύμα, το οποίον συμφωνεί με τους ψιθύρους αυτούς φυσικά δεν πρόκειται να πάη στην Εκκλησία για να απόκτηση αυτό το φυλαχτό. Έτσι θα κατάληξη σε καμιά μάγισσα Χαρού! Αυτή θα τον «παρηγόρηση» λέγοντας, ότι βλέπει γρήγορα κέρδη.. «Λεφτά! Πολλά λεφτά σου πέφτουνε!» και θα τον εφοδιάση με το απαιτούμενο «φυλαχτό».

Αντί όμως να σωθή από το βούρκο της επικείμενης καταστροφής ο δυστυχής, θα βυθισθή ακόμη βαθύτερα! Οι δαίμονες γύρω του και ΜΕΣΑ ΤΟΥ πανηγυρίζουν λέγοντες: «Τώρα είναι δικός μας! Δεν μας ξεφεύγει!» Αλλά ας δούμε τι άλλα κέρδη μπορούμε να αποκομίσωμεν απ' αυτόν;...

Τα ξημερώματα, όταν ο χαρτοπαίκτης θα γυρίση σπίτι του, όλοι θα κάνουν, ότι κοιμούνται. Η γυναίκα του, η κόρη του, τα παιδιά του θα κρύψουν τα πρησμένα από το κλάμα πρόσωπα των, γιατί το βράδυ έπεσαν νηστικοί... Το ψυγείο είναι άδειο... Στο τραπέζι της κουζίνας ίσως να υπάρχει κανένα σημείωμα, ότι πέρασαν για κάποιο γραμμάτιο που έληξε..., ότι ο καθηγητής των Αγγλικών θέλει να πληρωθή, γιατί είναι ο τρίτος μήνας απλήρωτος... Ότι η ΔΕΗ θα κόψη αύριο το φως, και άλλα χειρότερα. Το δράμα της χαρτοπαιξίας δεν πλήττει μόνον τον χαρτοπαίκτη, αλλά ολόκληρο το περιβάλλον του! Κοντά σε 100 χαρτοπαίχτας υποφέρουν πολλές φορές χίλια (1.000) άτομα. Πώς να μη χαιρόνται οι δαίμονες; Το τι καταστροφές

δύναται να επιφέρει στην κοινωνία η χαρτοπαιξία και ο τζόγος γενικώς θα εξετάσωμεν εις άλλα σημεία του παρόντος βιβλίου.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑΣ. ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο θα αποκαλύψωμε στους αναγνώστες μας το τι στην πραγματικότητα συμβολίζουν τα «καμουφλαρισμένα και φαινομενικώς αθώα τέσσερα σήματα της τράπουλας μας και ως μας συγχωρέσουν δια την ελευθεροστομία μας. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει: «Ου βούλομαι σεμνότητι λόγω καλλωπίζεσθαι, αλλά σεμνούς ποιείσαι τους ακούοντας» Ιδού λοιπόν η τρομερή αλήθεια.

Καλλίτερα σύμβολα ασφαλώς δεν θα μπορούσαν να επινοήσουν αυτοί, οι οποίοι τόσον ενδιαφέρονται για την καταστροφήν των ανθρώπων, με την Πορνεία, την αρσενοκοιτία, την Μαύρη Μαγεία κάτω από τα γνωστά σε όλους «αθώα» σήματα...κατατεθέντα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

- Μετά το «πρώτο βήμα» και την σταθεροποίησιν της «πρώτης γραμμής του μετώπου» οι 52 δαίμονες ζητούν ανάλογες ενισχύσεις.
- Οι πρώτοι εφεδρικοί δαίμονες καταλαμβάνουν με στόχον όχι τους χαρτοπαίκτας αλλά την οικία και τους οικοδεσπότες, που προσφέρουν άσυλο δια τους χαρτοπαίκτας!

- Η δεύτερη ομάδα ενισχύσεως, που καταφθάνει με στόχο τους παίκτας και τους ή τας συζύγους των.

Ευρισκόμεθα μπροστά στο γήπεδο του αγώνος το τραπέζι με την πράσινη τσόχα! στο ίδιο δωμάτιο ή αίθουσα μπορεί να υπάρχουν και άλλα παρόμοια τραπέζια, όπου είναι θρονιασμένες ηλικιωμένες ή μη κυρίες σε ένα φιλικό αγώνα του Κούμ-Κάν! Οι κύριοι όμως προτιμούν κάτι πιο σοβαρό, κάτι το περισσότερο συγκινητικό! Οι 52 έχουν προ πολλού μοιραστεί την «πελατεία» τους! Σε κάποια στιγμή η υπηρέτρια φέρνει μέσα τα «τρέλερς» (τραπεζάκια με ρόδες

φορτωμένα με μεζέδες και ποτά). Τα ποτήρια, παγάκια, μαχαιροπήρουνα αστράφτουν και κάνουν ένα γνώριμο κουδούνισμα. Μια μικρή διακοπή για να πάρουν κάτι οι «αγωνιζόμενοι».

«Τώρα! ξαφνικά προστάζει η «Σαντρίνα», τους εφεδρικούς δαίμονες, που εκλήθησαν. «Τώρα γευόσαστε την ατμόσφαιρα της οικίας αυτής με πόθους ερωτικούς και παράνομους. Εμπνεύσατε με σκέψεις μοιχείας τον Ιωάννη και την Ευαγγελία, τον Γιώργο και την Κωνσταντίνα, τον Δημήτρη και την Αικατερίνη...». Ακολουθούν τα ονόματα των παρόντων, αλλά και απόντων! Δεν είναι αυτό το αποτέλεσμα της μικράς ποσότητας των οινοπνευματωδών ποτών, που κατηνάλωσαν οι χαρτοπαίζοντες!

Έτσι ξαφνικά η κυρία Δημητρούλα, παντρεμένη και με παιδιά στο Γυμνάσιο, αισθάνεται πόθο δια τον κ. Αλεξόπουλο, ο οποίος δεν ευρίσκεται καν στην αίθουσα! Ούτε και αυτή δεν γνωρίζει πώς το σκέφθηκε αυτό. Στα καλά καθούμενα!

Αλλά μπορεί ο στόχος της να είναι ο κ. Ιωαννίδης, που παίζει στο άλλο τραπέζι κοντά στη πόρτα. Ακριβώς την ίδια σκέψη θα περάση την ίδια στιγμή και από το μυαλό του κ. Ιωαννίδη! «Διάβολε, θα σιεφτή αυτός, αυτή με το πράσινο φόρεμα δεν είναι καθόλου άσχημη!» Και ξαφνικά τα βλέμματα τους θα διασταυρωθούν σαν μαγνητισμένα! Θα ξαφνιαστούν και οι ίδιοι και ίσως ανταλλάξουν και κανένα χαμόγελο!

«Αυτό είναι!»! Θα πη η Σαντρίνα θα προστάξη τους εφεδρικούς δαίμονες να συνεχίσουν το έργο τους...

Αλλά ποιοι είναι οι κληθέντες προς ενίσχυσιν δαίμονες; Μη νομίζετε, ότι πρόκειται για μικροδαίμονες δεκάτης πέμπτης διαλογής! Όχι! Κάθε άλλο! Εδώ θα προσέλθουν ανάθαρτα πνεύματα του μεγέθους του GOG -SHEKLAH, SATHARIEL, CAMCHICOTH, MARABSERAR και TOGARINI! Ένας κι' ένας του σκληρού πυρήνος του Εωσφόρου! Κι' όταν έρχονται αυτοί, οι 52 δαίμονες της παγίδος καταλαμβάνονται από φόβο και τρόμο, τόσο φοβεροί είναι και δι' αυτούς ακόμη τους «Άρχοντες» αυτοί του σκότους!

Η πρώτη τους δουλειά είναι να στήσουν τον άορατο χορό τους γύρω από τους χαρτοπαίζοντας και να ψάλουν τον ειδικό ύμνο τους, τον οποίον θα προσπαθήσωμε να παραθέσωμε εν μεταφράσει κατωτέρω:

«Προς τη Δύση και το Νότο,

»το Βορρά κι' Ανατολή
»Τρέχουμε γοργά μαζί
»Μαύρα, κόκκινα φοράμε
»κι' αφειδώς παντού σκορπάμε
»Την απάτη και μοιχεία,
»την κλεψιά κι αυτοκτονία!
»Κι' ειν' τετράκις δεκατρία
»όλη μας η συμμορία».
Δηλ. οι 52 δαίμονες.

(Σημειώσεις: Στο πρωτότυπο κείμενο η λέξις «τρέχουμε» αναφέρεται, ως «καλπάζουμε σαν άλογα», η λέξις «κλεψιά» ως λαθροχειρία ή ταχυδακτυλουργική χαρτοκλοπή! Αλλά ας με συγχωρήσουν οι αναγνώστες μας, διότι απλώς θέλαμε να κάνουμε πιο εύηχο το εν μεταφράσει κείμενο!)

Και ενώ αυτά συμβαίνουν αοράτως γύρω από τους χαρτοπαίζοντες , ή δαιμονική συνωμοσία καταστρώνεται! Ο GOG - SHEKLAN προστάζει. «Δώσατε απόψε κέρδη στον Ιωάννη, ο οποίος έχει ειδικό φυλαχτό δικό μας!»

«Σήμερα πρέπει να γλυκαθή ο Πέτρος με ένα καλό ποσό!»

«SEKET, δώστε στον Ανδρέα να καταλάβη, ότι είσαι η τύχη του! Το τυχερό χαρτί!»

Αλλά, αγαπητοί αναγνώστες, μη νομίζετε, ότι σε όλες τις περιπτώσεις της χαρτοπαιξίας προσέρχονται και τα «μεγάλα αφεντικά» του Εωσφορικού επιτελείου, διότι όταν προσέρχονται, τότε ειδή τάχιστα συμβαίνουν μεγάλα πράγματα ή ακριβέστερα ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ! Άλλωστε οι 52 βασικοί «πρωταγωνιστάι» είναι υπεραρκετοί!

Τα πάντα γύρω από το τραπέζι της χαρτοπαιξίας γίνονται ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟΝ! Δεν έχει σημασία, εάν ο τάδε παίκτης «θυμάται» τα χαρτιά ή ακολουθεί κάποιο «σύστημα»! Εάν το αποφασίσει ο ADRAMELEC και η PATROTA ή κάποιος άλλος διάβολος, ο φουκαράς θα πάει κατά.... διαβόλου, ο οποίος θα τον πάρη και θα... τον σηκώση!.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις, όταν δια τους χαρτοπαίζοντες «ενδιαφέρθησαν» ακόμη μεγαλύτερα δαιμονικά πνεύματα, τα οποία προσήλθαν, επειδή είχαν ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΙ από τους

χαρτοπαιζοντας. Δηλαδή άνθρωποι, οι οποίοι έχασαν τεράστιες περιουσίες και μπήκαν σε τεράστια χρέη, προκειμένου να σωθούν από την ατίμωση και φυλακή, έκαναν επίκληση προς τα ειδικά ακάθαρτα πνεύματα και ήλθαν απευθείας σε επαφή με αυτά και έκλεισαν τρομακτική συμφωνία! Έναντι της απαρνήσεως του Θεού και προσκυνήσεως του Εωσφόρου, κέρδη μεγάλα στα τυχερά παιγνίδια.

Το τέλος όμως όλων των παρομοίων «συμφωνιών» είναι πάντοτε ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟ! Το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη αιφνιδίως **αναφλέγεται** [δες παράρτημα στο τέλος περί ΑΥΤΟΜΑΤΗΣ ΚΑΥΣΗΣ] εν μέσω τρομερών πόνων και κραυγών, και καίγεται ως που να μείνει μια χούφτα στάχτης μπροστά στα έκπληκτα μάτια των θεατών... Και τότε αντί να βλασφημά πλέον τον Θεό, τον οποίον αρνήθηκε, καταριέται τους δαίμονας στους οποίους πουλήθηκε. Οι κραυγές πόνου, απελπισίας και αγανακτήσεως θα ακούγονται ευκρινώς εις τον τόπον της αυτοαναφλέξεως επί πολλές ακόμη ημέρες, ενώ η ιατροδικαστική εξέταση θα αποκαλύπτει και κάτι το περίεργον! Θα έχει καεί μόνον το σώμα, χωρίς να έχουν καεί τα ρούχα, εσώρουχα ή τα υποδήματα του θύματος!

Έχομεν υπ' όψιν μερικές από τις συναφθείσες «συμφωνίες», όπως οι προαναφερθείσες. Εις τρεις εξ αυτών οι πελάτες ήταν ζωγράφοι και καλλιτέχνες, οι οποίοι είχαν αποθανάτισει τις μορφές των δαιμονικών πνευμάτων, με τα οποία είχαν υπογράψει «συμφωνητικά». Παρά το γεγονός, ότι και οι τρεις ανήκαν σε διάφορες χώρες και λαούς, ευρισκομένους σε απόστασι πολλών χιλιάδων χιλιομέτρων μεταξύ τους, τα φιλοτεχνηθέντα από αυτούς σχέδια είναι καταπληκτικά όμοια! χάριν των αναγνωστών μας παραθέτουμε μερικά από τα σχέδια αυτά!... αλλά αυτό μας οδηγεί και σ' ένα άλλο συμπέρασμα! Ο ΚΑΘΕ ΔΑΙΜΩΝ έχει και τη ιδική του μορφή, αδιάφορον αν μπορέ να αλλάζη κατά βούλησιν!

Ερευνώντας τα αρχεία και τον τύπον των διαφόρων χωρών, σχετικά με την χαρτοπαιξία, ανακαλύψαμε ΧΙΛΙΑΔΕΣ περιπτώσεων, οι οποίες ομοιάζουν ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ μεταξύ τους!... Ιδού μερικές εξ αυτών:

- 1) Καθόλα έντιμος αξιωματικός παρασυρθείς από το πάθος της χαρτοπαιξίας παίζει και χάνει στα χαρτιά χρήματα της μονάδος του. Το γεγονός αυτό τον οδηγεί εις την ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ!
- 2) Η ίδια περίπτωση με άλλον αξιωματικό, ο οποίος δια να καλύψη το γεγονός δέχεται να γίνη κατάσκοπος ξένης δυνάμεως. Τελικά συλλαμβάνεται καταδικάζεται εις ΘΑΝΑΤΟΝ, αφού καθαιρείται!...
- 3) Χρηματιστής ή τραπεζίτης καταχράται χρήματα των πελατών, δια να πλήρωσεν τα χρέη του λόγω, χαρτοπαιξίας! Δραπετεύει εις εξωτερικό.
- 4) Ταμίας τραπεζής ή μεγάλης εταιρίας καταχράται μεγάλα ποσά και εξαφανίζεται. Αποχράται μεγάλα ποσά και εξαφανίζεται. Αποκαλύπτεται ότι είχε χρέη λόγω χαρτοπαιξίας!
- 5) Ταμίας Δημοσίου ταμείου αυτοκτονεί μετά την κατάχρησιν πολλών εκατομμυρίων, τα οποία απώλεσεν εις χαρτοπαικτικούς λέσχας!
- 6) Γνωστός βιομήχανος εξετέλεσεν εντός χαρτοπαικτικής λέσχης την συζυγόν του και τον στενόν του φίλον, αυτοκτονήσας εν συνεχεία. Το ζεύγος είχε 3 ανήλικα τέκνα, ο δε δολοφονηθείς ήτο επίσης έγγαμος πατήρ 2 τέκνων!
- 7) Υπό των αρμοδίων αστυνομικών οργάνων εγένετο έφοδος εις το διαμέρισμα της πολυκατοικίας επί τής οδού αρ.... όπου συνελήφθησαν χαρτοπαιζοντες δημόσιοι υπάλληλοι και 2 τραπεζικοί.
- 8) Κατά την αιφνιδιαστική έρευνα της αστυνομίας (τμήμα Λεσχών) εις την βίλλαν του προαστίου της πρωτευούσης εις την οδόν...ευρέθησαν σημαδεμένες τράπουλες και «πλαστά» ζάρια. Η έρευνα εγένετο κατόπιν καταγγελίας από τηλεφώνου, υπό ανωνύμου θύματος, το οποίον απώλεσεν άνω των 3 εκατομμυρίων. Ο ιδιοκτήτης και οι θαμώνες συνελήφθησαν.
- 9) Συνελήφθη ο περιπτεράς της πλατείας... ο οποίος διέθετε σημαδεμένες τράπουλες παιγνιόχαρτων. Ως προκύπτει εις των ανακρίσεων ο συλληφθείς ήτο μέλος μεγάλου δικτύου χαρτοκλεπτών!
- 10) Υπό της υπηρεσίας Ηθών ανεικαλυφθείς την οδόν... κρυφόν κέντρον μαστροπείας και μπαρπουτιέρα διευθυνομένη υπό της γνωστής δια την δράσιν της Χ... ή Σ... ή Β. ή Ζ...., η οποία και άλλοτε απησχόλησε πολλάκις εις διαφόρους ποινάς φυλακίσεως.
- 11) Εις την επαρχία... επί της δημοσίας οδού προς... ανεικαλύφθη προχθές κρυφόν χαρτοπαικτικόν εντευκτήριον, όπου εσύχναζαν και παράνομα ζεύγη! Κοιτά την γενομένην έρευναν εις την αποθήκην

καυσίμων ευρισκομένην εις την αύλήν ευρέθησαν 320 γραμμάρια Ινδικής κανάβевς εις φούνταν!

Ασφαλώς, αγαπητοί αναγνώσται παρόμοιες ειδήσεις θα έχετε διαβάσει ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΦΟΡΕΣ και θα συνεχίζετε να τις διαβάζετε καθ' όλην την διάρκειαν της ζωής σας! Αλλά και σεις θα γνωρίζετε τώρα ότι η ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ -ΜΟΙΧΕΙΑ - ΠΟΡΝΕΙΑ συμβαδίζουν χέρι με χέρι στην εποχή μας όπως συνεβάδιζαν από της εμφανίσεως της πρώτης χαρτοπαιξίας προ πολλών χιλιάδων ετών!

Αλλά δυστυχώς ο,τι συμβαίνει με την πορνεία, συμβαίνει και με την χαρτοπαιξία και τα εν γένει τυχερά παιχνίδια! Και οι δυο αυτές κοινωνικές πληγές έχουν τεθεί υπό την υψηλήν ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ!! Και η πρώτη απόδειξις αυτού είναι η ύπαρξις των ειδικών Υπηρεσιών Ηθών και Λεσχών εις όλα τα «Πολιτισμένα» Κράτη!! Έτσι ενώ όλοι έχουν την αναιδειαν να φωνασκούν περι δήθεν ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητος των δύο φύλων, δισεκατομύρια γυναικών υφίστανται σήμερον την τρομερήν εκμετάλλευση των σωματεμπόρων!

Το επίσημον κράτος ενδιαφέρεται δια την χαρτοπαιξίαν εφόσον αυτή δεν καταβάλει τον υψηλόν φόρον οπότε θεωρείται «έγκλημα». Το ίδιο επίσημο Κράτος ανοίγει και συντηρεί Καζίνα και Λέσχες χαρτοπαιξίας, γιατί αυτές εξασφαλίζουν ΚΕΡΔΟΣ ! Στην εποχή μας υπάρχουν πόλεις, και κράτη, τα οποία συντηρούνται από την ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ και τα τυχερά παιχνίδια, όπως π.Χ. Λάς Βέγκας, Μοντε Κάρλο, Μονακό, κ.λ.π. κ.λ.π.

Τώρα χωρίς φόβο και πάθος θα υποβάλωμε μία ερώτηση προς όλους αυτούς οι οποίοι παριστάνουν παντού τους δήθεν προστάτας των λαών: ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΞΕΡΙΖΩΝΟΥΝ αυτές τις μεγάλες ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΛΗΓΕΣ; Φταίει η Αστυνομία; ΟΧΙ. Χίλιες φορές ΟΧΙ! Αυτή κατά το μέτρον του δυνατού πράττει παντού το καθήκον της εις το ακέραιον! Το κακό δεν ευρίσκεται καν και εις τα αρμόδια υπουργεία ή Κρατικές υπηρεσίες!

ΤΟ ΚΑΚΟ ΦΩΛΙΑΖΕΙ μέσα ατά Κοινοβούλια, τα οποία ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ, ΔΕΝ ΤΟΛΜΟΥΝ να ψηφίσουν Νόμους εναντίον αυτών (και ΠΟΛΛΩΝ ΑΛΛΩΝ) πληγών οι οποίες καταταυραννούν τους Λαούς.

Όπως η πορνεία δυσκόλως αναπτύσσεται άνευ ΜΑΣΤΡΩΠΩΝ, έτσι και η χαρτοπαιξία και τα λοιπά τυχερά παιχνίδια δεν θα μπορούσαν

να πάρουν τις τρομακτικές διαστάσεις, εάν εφηφίζοντο αυστηροί νόμοι εκριζώνοντες αυτά!

ΟΛΟΙ οι μαστροποί και «διευθυναί» κρυφών χαρτοπαικτικών λεσχών μετά την έκτιση της ποινής των **ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΔΡΙΜΥΤΕΡΟΙ!**

Τι θα γινόταν όμως, εάν εφηφίζετο και εφηρμόζοντο **ΠΟΙΝΕΣ ΙΣΟΒΙΩΝ ΔΕΣΜΩΝ**, και δια τις δυο προαναφερθείσες Κοινωνικές καταστροφικές πληγές; Να λοιπόν, που **ΔΕΝ** πρέπει να αποδίδομε **ΟΛΕΣ** τις ευθύνες εις άλλους, όταν φταίμε και εμείς **ΟΙ ΙΔΙΟΙ** δια πολλά από τα δεινά μας! **ΔΕΝ** υπήρξε ούτε και υπάρχει στις ημέρες μας Βουλή, ή οποία να μην έχει εις τους κόλπους της, Παιδεραστάς, Κυναίδους, Λεσβίας, έκφυλους, χαρτοπαίκτης κ.λ.π. **ΠΟΙΟΣ ΟΜΩΣ ΤΟΥΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ; Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΑΠΟΚΑΡΔΙΩΤΙΚΗ! ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ!** Μα μήπως δεν εγνωρίζαμε το ποιόν τους πριν τους στείλουμε ως αντιπροσώπους μας στη Βουλή; Στις 89% των περιπτώσεων η απάντηση είναι **ΝΑΙ**.

Και τώρα ας εξετάσωμεν στο επόμενο Κεφάλαιο το πώς αντιμετωπίζει την κατάραν της χαρτοπαιξίας το επίσημο Κράτος και οι υπηρεσίες του, με τους οποίους και εμείς είμεθα **ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙ**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

- Η υποδιαίρεση της χαρτοπαιξίας εις κατηγορίας!
- Πώς το κράτος ανέλαβε υπό την προστασίαν του την χαρτοπαιξίαν και τα τυχερά παιχνίδια εν γένει!
- Νόμοι και διατάξεις περί χαρτοπαιξίας και τυχερών παιχνιδιών!

Η χαρτοπαιξία διαιρείται εις 3 κατηγορίας δηλ. εις **ΤΕΧΝΙΚΑ**, **ΜΙΚΤΑ** και **ΤΥΧΕΡΑ** παιχνίδια.

(Α) **ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ**

- 1) Μπριτζ
- 2) Γοβίστ
- 3) Πρέφα
- 4) Πικέτο

- 5) Μπεζίλι
 - 6) Σκαμπίλι
 - 7) Τριόμφο
 - 8) Κοντσίνα
 - 9) Ξερή
 - 10) Πάστρα
 - 11) Κιάμο
 - 12) Σόλιο
 - 13) Τριτσέτι
 - 14) Πινάκι.
 - 15) Κοϋπες
 - 16) Τσιγκουέντο ή Ντόμινο
 - 17) Εξήντα εξ ή είκοσάρι
 - 18 Κιντίλιο
 - 19) Αβησυνία
 - 20) Ευρώπη
 - 21) 21) Πινάκιλ
- Σύνολον 21 (είκοσι ένα).

(B) ΤΑ ΜΙΚΤΑ είναι:

- 1) Πόκερ
- 2) Πόκα μέχρις επτά μετεχόντων προσώπων
- 3) Τουμπουικτου μέχρις επτά μετεχόντων προσ.
- 4) Χαρακίρι μέχρις επτά μετεχόντων προσ.
- 5) Μάους
- 6) Έκοφτε
- 7) Τριάντα ένα κλειστό ή ανοικτό
- 8) Ραμί δια δύο δεσμίδων παιγνιόχαρτων και ες τζοκευ
- 9) Κούμ -Καν
- 10) Ρώμα
- 11) Ρώμι
- 12) Πινάκιλ
- 13) Μπάτσικα Αμερικανική
- 14) Τσογολί
- 15) Πιινιάλι
- 17) Πινάκι δια μιας δεσμίδος παιγνιόχαρτων και δύο τζόκεϋ

18) Επτάρια

19 Ραμί δια μιας δεσμίδος παιγνιόχαρτων και δύο τζόιευ (Σύνολον (19) δεκαεννέα).

(Γ) ΤΑ ΤΥΧΕΡΑ παιγνίδια είναι:

1) Μπακαράς με εν ή δύο ταμπλώ

2) Σεμέν - ντε φέρ

3) Φαραώ

4) Λασιενέ

5) Τράντ -ε - Καράντ

6) Φράμπουλα ή Φραμπουαζ

7) Είκοσι ενα

8) Κιλίντζι

9) Χιλιάρα ή Καλκούτα

10) Είκοσι εξ

11) Ντούμ - ντούμ

12) Πασσέτα

13) Παπάς

Σύνολον (13) Δεκατρία).

Εν Ελλάδι παρ' όλον, ότι η Νομοθεσία δεν επέτρεπε την χαρτοπαιξία και τα διάφορα άλλα τυχερά παιχνίδια, το Κράτος απεφάσισε δια του Νόμου 3717/1928 να κάνη μοναδική εξαίρεσιν του γενικού απαγορευτικού μέτρου και να επιτρέψει την ίδρυσιν του ΑΟΣΚ δηλ. «Αυτονόμου Οργανισμού προς αποκατάστασιν των σεισμοπαθών της επαρχίας Κορινθίας». Έκτοτε δημοσιεύθησαν πάμπολλες διαταγές, γνωματεύσεις, διατάξεις και άλλοι νόμοι, οι οποίοι εδημιούργησαν ένα σωρό «παράθυρα» δια την επέκτασιν της χαρτοπαιξίας και τυχερών παιχνιδιών στον τόπον μας. Ως αποτέλεσμα της «μοναδικής εξαίρεσεως» του 1928, σήμερα λειτουργούν διάφορα Καζίνα από την Πάρνηθα μέχρι Ρόδο και από την Κέρκυρα μέχρι Β. Ελλάδα κ.λ.π. κ.λ.π. Τα κέρδη, τα οποία θα προήρχοντο από την εισπραξη φόρων των χαρτοπαικτικών λεσχών, αντί να επουλώσουν τις πληγές του σεισμού, έφεραν νέον και χειρότερον ΣΕΙΣΜΟΝ, του οποίου οι ζημιές είναι απρόβλεπτες. Δια να πεισθούν οι αναγνώστες μας ότι όλες οι κατά καιρούς διατάξεις κ.λ.π. περί περιορισμού της χαρτοπαιξίας αποτελούν απλώς

φιλολογία, παραθέτουμε κατωτέρω μερικά μόνον δείγματα αυτής, παρά το γεγονός, ότι όλοι παραδέχονται τη μεγάλη ζημία και τις καταστροφές, τις όποιες προξενεί ή χαρτοπαιξία στον Λαό μας.

«Η ΧΑΡΤΟΠΑΙΧΤΡΑ»

Και τώρα κρίνω καλόν να παραθέσω μια συζήτηση που είχα στο σπίτι μιας χαρτοπαίχτρας και την οποίαν δημοσίευσα τότε στην εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος». Έγραφα:

«Επισκέφθην γνωστήν μου, από παλαιότερα, οικογένεια, μήπως την ωφελήσω ψυχικά. Νέοι το ανδρόγυνο τότε, ηλικιωμένοι τώρα. Πτωχοί τότε, παραλήδες νυν. Στην επαρχία τότε, στο Κολωνάκι σήμερα. Η Κατοχή τους έφερε στην Αθήνα και η Μαύρη αγορά με τις κομπίνες και τις μπίζνες τους έφερε χρήμα με ουρά.

Ο σύζυγος πλεονέκτης, ζει για να δουλεύει. Η σύζυγος ματαιόδοξη, ζει για να ξοδεύει. Πασχίζει να φαίνεται αριστοκράτισσα, χωρίς και να τα καταφέρνει η πρώην χωριάτισσα.

— Με κατέστρεψε, πάτερ, με τα χαρτιά της, είπε ο σύζυγος. Θα είχα πέντε πολυκατοικίες. Χθες χαρτιά. Προφές χαρτιά. Απόψε χαρτιά. Μαζεύει τα βράδια εδώ τους αλήτες και ξενυχτούν στην τράπουλα.

— Ας λέγει, πάτερ, είπε η σύζυγος. Είναι καθυστερημένος. Σήμερα ζούμε στην Αθήνα. Όλος «ο καλός» κόσμος και σ' όλα «τα καλά» σπίτια παίζουν.

— Ποιος καλός κόσμος; Αυτοί οι αλήτες, που μου τους κουβαλάς εδώ και έκαμαν το σαλόνι χαρτοπαικτική λέσχη;

-- Καλέ! Αλήτες είναι ο Τοτός, που ήταν ανθυπασπιστής, η Νόλλη που εργάζεται σε Τράπεζα, η Πόπη, που έχει άνδρα στο εξωτερικό, και ο Λάκης που είναι βιομήχανος και βγάζει τούβλα; Άλλωστε εμείς παίζουμε για κέρδος; Απλώς για να σιοτώνουμε τον καιρό.

— Είναι, παιδί μου, είπα, θηρίο ο καιρός και τον σιοτώνετε; Δεν έχετε ανώτερη απασχόληση να κάνετε και να τον χρησιμοποιήσετε για την ψυχή σας; Άκουσε. Από την καλή χρησιμοποίηση του χρόνου εξαρτάται η ευτυχία του παρόντος και του αιωνίου μέλλοντος.

— Ναι, πάτερ. Εγώ αν δεν έκανα την νύχτα μέρα, δεν θα έκανα λεφτά, είπεν ο κύριος. Ο χρόνος είναι χρήμα! «Φείδου χρόνου» δεν λέγει και το Ευαγγέλιο;

— Πρέπει, είπα, να φείδεται κανείς του χρόνου και να τον χρησιμοποιή για θεάρεστα έργα. Αν έκαναν οι μεγαλοκυρίες νυχτέρια όχι για πινάκλ, για πόκα και μπακαρά, αλλά για να πλέκουν φανέλες για το στρατό μας, πουλόβερ για τους τρεμάμενους γέροντας, να ράβουν επίσης ποδίτσες για τα ορφανά, να κεντούν προίκες για απροστάτευτες κοπέλλες, να επισκέπτονται ιδρύματα, να διαδίδουν, βιβλία και έντυπα Θρησκευτικά, θα πήγαιναν στην καρδιά του Παραδείσου.

— Να ράψουν είπες και να πλέξουν; Είναι αχαϊρευτες. Ούτε ένα κουμπί δεν θέλει να ράψη η δική μου. Χαρτιά και μόνον χαρτιά. Και να κέρδιζε τουλάχιστον τίποτε! Είναι κουτουρνίθι και όλο χάνει. Την κλέβουν οι λωποδύτες στα χαρτιά.

— Αλήθεια είναι αυτό, της είπα. Στο χαρτοπαίγνιον γίνεται κλοπή, κατόπιν κοινής συμφωνίας. Στα τυχερά παιγνίδια ο ένας είναι βλάκας και ο άλλος κλέφτης. Γι' αυτό δε και ο αρχαίος Αριστοτέλης τους χαρτοπαίκτης τους αριθμούσε με τους ληστές και τους κλέφτες. «Ο κυβευτής (χαρτοπαίκτης), ο λωποδύτης και ο ληστής των ανελεύθερων εισί», λέγει. Μήπως δεν είχε ο συγχωρημένος δίκιο; είπε ο σύζυγος. Ξέρεις τι γίνεται με τον «καλόν» κόσμον, όπως τον λέγει η Κατίνα; Στα «καλά» σπίτια του Κολωνακίου χώνονται μέσα και ύποπτα πρόσωπα. Είναι ολόκληρες παρέες, οργανωμένες συμμορίες, που μαδούν τα κοροϊδα. Προετοιμάζουν πρωτύτερα καταλλήλως το θύμα, που ήλθε από την επαρχία, σαν την Κατίνα, καλή ώρα. Όταν αποκτήσουν εμπιστοσύνη και φιλίαν, το καλούν στα μεγάλα σπίτια, για μια παρτίδα και εκεί με τα γλυκόλογα το γδύνουν, χωρίς καν να το παίρνη είδηση. Τα λέγω της Κατίνας, άλλα δεν ακούει. Βρε γυναίκα, της λέγω, το χαρτί έκανε νοικοκυρόπουλα να ζητιανεύουν και επιχειρηματίες να αυτοκτονήσουν. Πέταξε παιδιά στο δρόμο, και κορίτσια στο ράφι. Έκλεισε ανθρώπους στη φυλακή και χάθηκαν τιμές. Και η Κατίνα, δυστυχώς, όλο χάνει.

— Πάψε, που λες όλο χάνω. Δεν κέρδισα και πήρα το βραχιόλι και το καλοκαίρι στα λουτρά το μενταγιόν;

— Άκουσε, παιδί μου, της είπα: «Του χαρτοπαίκτη, του ψαρά, του κυνηγού το πιάτο εννιά φορές είν' αδειανό και μια φορά γεμάτο».

Κανέννας απ' το χαρτί δεν έκανε προκοπή. Αναρίθμητοι όμως πέσανε στην καταστροφή.

— Έχασε η Κατίνα, πάτερ, μια φορά 73.000 δραχ. και προ ήμερων 45.000 δραχ. και αφήνω τα λιγοστάρια.

— Πάψε να λες ανοησίες. Τότε, πάτερ, με παρέσυρε το χαρτί. Στην αρχή κέρδισα 105.000. Αλλά γύρισε το χαρτί. Και είναι αμαρτία να παίζουμε κανένα κατοστάρικο για το καλό του χρόνου;

— Για το κακό πες του χρόνου, διότι σε παρασύρη το χαρτί. Κανέννας χαρτοπαίκτης δε αρχίζει από τα πολλά, άλλα απ' τα μικροποσά φθάνει εις τα μεγάλα. Έπειτα μ' αυτό το εκατοστάρικο μπορούσες να πάς στον Παράδεισο δίνοντας το στον πεινασμένο. Την Πρωτοχρονιά μόνον πόσοι Έλληνες έπαιζαν;

— Από τα 8 εκατομμύρια, είπε ο σύζυγος, ζήτημα είναι αν δεν έπαιζαν ελάχιστοι. Έβαζαν παρτίδα και στα βυζανιάρικα. Όλοι έκτος από σας που καλογερεύετε.

— Υπολογίστε, παιδί μου, μόνον από πέντε εκατοστάρικα, πόσα είναι.

— Είναι δισεκατομμύρια δραχμές, είπε ο σύζυγος.

— Αι! είπα. Μ' αυτά θα μπορούσαν να σπουδάσουν χιλιάδες φτωχοί φοιτηταί, ή να παντρευτούν χιλιάδες ορφανές κοπέλες, που φεύγουν στη Γερμανία και χάνονται ή να μοιρασθούν εκατομμύρια χριστιανικά βιβλία και να φωτισθή το Πανελλήνιον. Πες μου. Δεν αμαρτάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Διότι «ειδότη καλόν ποιείν και μη ποιούντι, αμαρτία αυτώ εστί». Και την κλοπή, που γίνεται στο χαρτοπαίγνιο δεν την λογαριάζουν για αμαρτία; Παίρνουν το χρήμα του άλλου, χωρίς να κουρασθούν και φέρουν δυστυχία στο σπίτι τους αν χάσουν ή στην οικογένεια του άλλου αν κερδίσουν. Πόσες οικογένειες θλίβονται την Πρωτοχρονιά; Αι! Δεν είναι αμαρτία; Δεν θα δώσουν λόγο στο Θεό;

— Είπατε, πάτερ, ότι το χαρτί φέρνει γκρίνια στο σπίτι. Μη πάς μακριά. Εμείς τρώμε ποτέ γλυκό ψωμί με την Κατίνα; Μου άφησε τα παιδιά. Κολλάει στην τράπουλα και δεν τα φροντίζει, δεν τα ταΐζει, δεν τα διαβάζει, δεν τα βγάζει, δεν την νοιάζει. Παίρνω βέβαια υπηρεσίες, αλλά δεν τα πάει σαν μάνα ποτέ στην Εκκλησία. Έμειναν τα καημένα ακοινωνήτα τα Χριστούγεννα. Αγρίεψαν. Χαρτοπαίζει τα Σαββατόβραδα και κοιμάται το πρωί. Πήγαινε τα παιδιά στην Εκκλησία της λέω. Νυστάζω μου λέει. Πήγαινε τα εσύ.

— Τα παιδιά, είπε η κυρία, σήμερα είναι κακοιέφαλα. Τα ξυπνάς και δεν σ' ακούνε.

—Γιατί στα χαρτιά σε ακούνε; είπε εκείνος.

— Παιζουν και τα παιδιά; ερώτησα.

— Τα έβγαλε ξεφτέρια.

— Σήμερα, είπε η μητέρα, η επιστήμη λέει: να τα μάθης συ. Να μη τα μάθουν έξω.

—Ποια επιστήμη; την ερώτησα.

Το λέει ή κυρία Λούση, που έχει άνδρα μηχανικό.

— Είναι ένα χαρτόμouτρο εκείνη, πάτερ!...Μου πήρανε στο λαιμό τους τα παιδιά. 13 χρονών η κοπέλα μου και τα κόβει σαν μέγáλος. Και αν δεν της δώσω, σηκώνει την πολυκατοικία στο πόδι.

— Και συ της δίδεις;

—Αν δεν την χαρτζιλικώσω εγώ, της δίδει η μητέρα της

— Και η μητέρα που τα βρίσκει;

— Έκανα σφάλμα. Της έγραφα ένα μαγαζί και δύο διαμερίσματα.

— Επί τέλους! είπε νευριασμένη εκείνη, πάψε. Έχω και εγώ πάτερ ένα ελάττωμα. Δεν υποφέρεται η γκρινία του με έκανε νευρασθενικά.

— Εγώ σε έκαμα, ή τα χαρτιά; Αν εγώ δεν είχα εσένα, θα ήμουν άγιος.

— Τα χαρτιά, είπα, πράγματι κάνουν νευρασθενικό τον χαρτοπαίκτη. Βλέπεις την αγωνία ζωγραφισμένη στα άνοιγμα των ματιών του, στο σφίξιμο των γρόθων του, στις συσπάσεις του προσώπου του, στην νευρικότητα του γενικώς. «Έμπα ψυχή και έβγα ψυχή» είναι.

Μοιάζει σαν τον ναυαγό, που παλεύει με τα κύματα της θάλασσας. Άλλοτε υψώνεται και άλλοτε καταποντίζεται. Οι διακυμάνσεις του χαρτιού σε επηρεάζουν. Τραντάζουν το εσωτερικό σου. Τώρα χαιρέσαι και σε λίγο σκυθρωπάξεις και μελαγχολείς. Κόβεις χρόνια από τη ζωή σου, Βραδέως αυτοκτονείς και θα δώσεις λόγο στο Θεό, για την υγεία που έδωσε και συ την σπατάλησες.

—Έχει δίκαιο ο πάτερ, είπε ο σύζυγος. Με τα τσιγάρα και τους καφέδες συνέχεια έγινες νευροπαθής.

—Καπνίζετε, κυρία Κατίνα;

—Όχι, πάτερ. Κανένα μόνο όταν έχω ξένους εδώ. Αλλά δεν τον τραβάω μέσα τον καπνό.

— Τι κανένα! Μη λες ψέματα στον πάτερ. Καπνίζει σαν αράπης, φουγάρο και παπόρο είναι. Πετούμε τα αποσιγάρα με το κάρο.

Έχει αϋπνίες. Λίγο ύπνο και εκείνον ταραγμένο. Κατήντησε μουσείο ασθενειών. Το βράδυ στα χαρτιά και την ημέρα στους γιατρούς γυρίζει. Θα την χώριζα. Αλλά είναι τα παιδιά στη μέση.

— Δεν επιτρέπεται διαζύγιο, είπα, «παρεκτός λόγου πορνείας»

— Πού ξέρω τι κάνει με αυτούς τους αλήτες, που παίζει. Εδώ όταν μαζεύονται λένε του κόσμου τα σόκιν και τα ξετσιπωτα, που ούτε στην Τρούμπα του Πειραιώς δεν λέγονται.

— Καλέ! Μουγκοί θα είμαστε; Θα πούμε και καμμιά κουβέντα.

— Τι κουβέντα μου λες. Να ακούς, πάτερ το στόμα αυτού του «καλού» κόσμου! Γίνεται οχετός. Σηκώνεται το τομάρι σου από τις βρωμολογίες τους. Και το κακό είναι πώς ακούνε και τα παιδιά. Αφήνω τις βλασφημίες. Κατεβάζουν όλους τους Αγίους, όταν χάνουν.

— Μπα! Είπα. Έχουν την αξίωση να κατέβουν οι Άγιοι να γίνουν χαρτοπαίκτες, και να τους φέρουν το χαρτί, που θέλουν αυτοί, για να κλέβουν τους άλλους; Και σεις πώς ανέχεστε να βλασφημούν τα θεία στο σπίτι σας; κάποτε και οι ίδιοι οι χαρτοπαίκτες δεν ηνείχοντο τον βλάσφημον. Πάνε χρόνια, που εδώ στην Αθήνα ήταν ένας δεινός χαρτοπαίκτης και πολύ βλάσφημος. Οι συμπαίκτηι του είπαν:

— «Αν ξαναβλαστημήσης. δεν θα σε ξαναπαίζουμε».

Τι έκανε τότε εκείνος ο διεστραμμένος; Έραψε μέσα στην τραγιάσκα του μια Εικόνα της Παναγίας, και όταν έχανε έχωνε τη μούρη του στην τραγιάσκα και την βλαστημούσε. Μια φορά όμως καθώς έτσι βλαστημούσε. του έδωσε το θαύμα η Παναγία. Στραβώθηκε και από τα δύο! Γύριζε κατόπιν τυφλός στους δρόμους των Αθηνών ζητιανεύοντας και διδάσκοντας με το πάθημα του και με τα λόγια του να μη χαρτοπαίζουν και να μη βλαστημούν.

— Γιατί, πάτερ, δεν στραβώνει και τούτους ο Θεός;

— Γιατί θα πρέπει πρώτα να στραβώση εσένα.

— Εμένα; Γιατί; Ποτέ δεν βλαστήμησα, ούτε τον εξαποδώ.

— Και όμως ανέχεσαι να γίνεται η αμαρτία στο σπίτι σου. Πώς θα ρθή η ευλογία του Θεού σ' αυτό το σπίτι;

— Το βλέπω, πάτερ. Λες και μπήκε στο σπίτι μου ο σατανάς και λιχνάει. εγώ μαζεύω και αυτός σκορπάει. Κλονίζονται οι δουλειές μου.

— Εσύ παιδί μου, μόνο τις δουλειές και την υλικήν ζημία κοιτάζεις. Δεν νοιάζεσαι και για την ψυχική.

— Καθένας μας πάτερ, την ψυχή του την έχει χωριστά, είπε.

—Όχι ! Είστε ανδρόγυνο και την έχετε μαζί. Συ, σαν άνδρας, είσαι κεφαλή της γυναικός και έχεις ευθύνη. Έπρεπε να φροντίζης, όχι μόνον για τις δουλειές, άλλα και για τις ψυχές. Τη δική σου, τη δική της και τις ψυχές των παιδιών και να είχες λάβει εξ αρχής τα μέτρα σου να μην απόκτηση το πάθος η σύζυγος. Φταις και συ.

— Ναι ! Αυτός φταίει, είπε η σύζυγος, Αυτός που μου έφερε εδώ τον ένα και τον άλλο, για τις δουλειές. Εγώ γυναίκα ήμουν, από ένα «αθώο» χαρτοπαίγνιο στην αρχή φτάσαμε στην πόκα, και δεν συμμαζεύεται. Ο σκοπός είναι να μην αρχίσεις. Σε τραβάει το χαρτί, πάτερ.

—Πες, δεν θέλω να το κόψω.

—Αν θέλω λέει! Πες μου μόνον, πώς να το κόψω.

—Να κόψης τις παρέες, που σε παρασύρουν.

— Ναι. Αλλά ακοινώνητη θα γίνω; Τι θα πη ο κόσμος;

— Αν ξανάρθουν, μουρμούρησε ο σύζυγος θα τους πάρω με το σκουπόξυλο.

— Ο Θεός τι θα πη, της είπα. Τον κόσμο θα λογαριάσεις ή το Θεό; Το ξέρεις, παιδί μου, πώς είσαι αφορισμένη;

— Εγώ αφορισμένη:

--Ναι, συ! Αφορισμένη από τους Κανόνες 42ον και 43ον των Αγίων Αποστόλων. «Επίσκοπος, λέγουν, ή πρεσβύτερος ή διάκονος κύβοις σχολάζων (χαρτοπαίζων) ή παυσάσθω ή καθαιρείσθω. Υποδιάκονος ή αναγνώστης ή ψάλτης τα όμοια ποιών, ή παυσάτω ή αφοριζέσθω. Ωσαύτως και λαϊκός». Δηλ. αν δεν σταματήσουν, ο κληρικός θα καθαιρηται και ο λαϊκός θα αφορίζεται.

—Βαρεία δεν είναι η τιμωρία: είπεν η κυρία.

-Μεγάλη είναι και η αμαρτία της χαρτοπαιξίας, ή μάλλον οι αμαρτίες, διότι χάνουν τα λεπτά και τον καιρόν τους που τους έδωσε ο Θεός να μπουν στον Παράδεισο. Κλέβουν, βλαστημούν, γίνονται κακό παράδειγμα, παραμελούν την προσευχή, τον εκκλησιασμό. Προξενούν στενοχώριες και γκρίνιες στο σπίτι τους και στα σπίτια των άλλων, καυγαδίζουν και τόσες άλλες αμαρτίες κάνουν. «Η περί το κυβεύειν σπουδή, λέγει ο Ι. Χρυσόστομος, βλασφημίας, ζημίας, οργάς, λοιδορίας και μύρια ετέρα τούτων δεινότερα πολλάκις ειργάσατο».

— Έχεις δίκιο, πάτερ, πρέπει να το κόψω, βοήθησε με, είπεν η Κατίνα.

— Η εξομολόγηση θα σε σώσει. Από πότε έχεις να εξομολογηθείς; την ερώτησα

—Από το χωριό. Είχαμε ένα καλό παπά. Και εδώ είναι καλοί. Αρκεί να πιάς με απόφαση, της είπα.

— Την παίρνω από τώρα και θα έλθω το συντομότερο να με εξομολόγησης».

Η ΤΡΑΠΟΥΛΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Το ερώτημα μας τώρα είναι αν δίνει ή όχι χαρά το έθιμο να παίζονται χαρτιά την Πρωτοχρονιά. Η απάντηση δεν είναι εύκολη, ούτε απλή. Πολλοί λένε, ότι με τα χαρτιά της Πρωτοχρονιάς συμβαίνουν τα εξής ευχάριστα:

- Γιορτάζουν από κοινού φιλικές ή συγγενικές οικογένειες τον Καινούργιο Χρόνο, διασκεδάζοντας με τις μικρές αγωνίες και εκπλήξεις που προσφέρει ή χαρτοπαιξία.

- Δίνουν γενικά στη βραδυά τους μια ξεχωριστή γεύση ζωής, που κάνει αισθητό τον ερχομό του Νέου Έτους.

Υπάρχουν όμως και οι αντίθετες απόψεις:

- Τα χαρτιά έχουν τους «χαμένους» και τους «κερδισμένους». Είναι συχνά περισσότεροι από τους κερδισμένους οι χαμένοι και αυτοί λοιπόν, αρχίζουν την αφετηρία του χρόνου με ένα εκνευρισμό. Και ρωτάνε: Πού βρίσκεται, λοιπόν η διασκέδαση;

- Υπάρχουν πολλοί, που μέσα στο πείσμα και την προσδοκία παίζουν χωρίς αυτοσυγκράτηση και φεύγουν από μερικά τέτοια...παιγνίδια «ξεπουπουλιασμένοι». Το έθιμο, λοιπόν τους φυτεύει ίσως κι' ένα πάθος. Ελπίζοντας να τα καταφέρουν καλύτερα σε κάποια ρεβάνς, παγιδεύονται καμμιά φορά στο χαρτοπαικτικό πάθος.

- Σε σπίτια που κυριαρχεί, την πρωτοχρονιά, το χαρτί δεν είναι δυνατόν να γιορτασθή μια όμορφη οικογενειακή γιορτή.

Και αν υποστηρίζουν μερικοί έτσι, μέσα στις κάπνες του τσιγάρου και της αγωνίας, πανηγυρίζουν και χαιρόνται, υπάρχουν και κάποιοι που δεν μπορούν μ' αυτό τον τρόπο ούτε να χαρούν, ούτε να γιορτάσουν κι' αυτοί είναι τα παιδιά.

Εν πάση περιπτώσει - «ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω» - Οι περισσότεροι, λίγο πολύ, πιάνουν τα χαρτιά στο χέρι τέτοιες μέρες για... «τα χρόνια πολλά», αν όμως θέλετε να ιδήτε, πόσο τελικά

διασκεδάσανε, κοιτάζτε τα κομμένα και κιτριτισμένα πρόσωπα τους το ξημέρωμα της Πρωτοχρονιάς ή ακόμα το μεσημέρι, καθώς τελειώνει η μάχη των Άσων, των Ρηγάδων, και των Βαλέδων και φεύγουν από το χαρτοπαίγνιο.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΠΟΥΛΑ

Στο μυαλό μου έρχονται τώρα σοφές κουβέντες γερόντων που υποστηρίζουν, ότι πιο καλά είναι να μην πιάνη κανείς τα «χαρτιά» με τα χέρια του ακόμα και τη Πρωτοχρονιά. Είναι -λένε- αληθινή παγίδα και γίνεται εύκολα «χοϋϊ» (συνήθεια), που δεν βγαίνει αν δε βγή πρώτα η ψυχή...

Οι παλιοί Ηπειρώτες, όταν ξεπροβοδίζανε τα παιδιά τους για τον σκληρό δρόμο της ξενιτιάς τους λέγανε:

—Καλό ταξίδι παιδί μου. Μη ξεχνάς ποτέ να κάνης το σταυρό σου. Πρόσεξε την πίστη σου σαν τα μάτια σου. Πολλοί θα σε γυροφέρουνε να σε φραγιέψουνε... Κι' ακόμα γιε μου σου δίνω ευχή και κατάρα μη πιάσης... χαρτιά με τα χέρια σου. Κανένας δεν «ιαζάντησε» (πρόκοψε) από τα χαρτιά...

Και είναι αλήθεια πώς η τράπουλα, τα χαρτιά «θάψανε» ανθρώπους με πλούτη και δόξα. Καταστρέψανε καλούς οικογενειάρχες. Καταντήσανε φτωχούς ανθρώπους, που είχαν προηγουμένως προκόψει με τη δουλειά τους. Η όμορφη τούτη ευχή των παλιών Ηπειρωτών απευθύνεται με την ευκαιρία της πρωτοχρονιάς και σ' όλα τα ταξιδεμένα παιδιά της Ελλάδος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- Τα παιγνιόχαρτα ως μέσα μαντείας στις χαρτούδες, καφετζούδες, Μέντιουμ!

Στά προηγούμενα κεφάλαια εξετάσαμε την γέννηση και τους «γεννήτορας» της χαρτοπαιξίας και των εν γένει «τυχερών» παιχνιδιών. Εξετάσαμε την στρατηγική των και τα αποτελέσματα της. Να όμως, όχι η καταστροφή, η οποία προκαλείται δεν

περιορίζεται στα πεδία «μαχών» επάνω στην πράσινη τσόχα! Τώρα, όταν γνωρίζουμε την «δύναμη» και τον «κυρίαρχο» του κάθε χαρτιού, θα πρέπει να δούμε και τη δράση των 52 και εις άλλα πεδία.

Ο κλάδος, τον οποίον θα εξετάσωμεν εδώ τώρα δεν υπάγεται μεν εις την τάξιν των «τυχερών» αλλά είναι εξ ίσου τρομερός και επικίνδυνος δια τους ασχολούμενους και προσφεύγοντας σ' αυτόν! Είναι ο της ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΕΙΑΣ! Αλλά ας εξετάσωμεν εν πρώτοις το πώς γίνεται καθημερινώς οι στρατιές ολόκληρες των «χαρτούδων», Καφετζούδων και λοιπών μάντεων!

Το πραγματικό λίκνο των προαναφερθέντων είναι η Τουρκία (Σμύρνη, Κωνσταντινούπολις και οι Ανατολικές επαρχίες) η Αίγυπτος και η Ινδία! Στην Ελλάδα έχουμε αριστά γερά ριζωμένα κέντρα της Κρήτης, Κορίνθου και Θράκης εάν πιάσετε κουβέντα με οποιανδήποτε «Χαρτού» ή θα σας πη, ότι κατάγεται από τα προαναφερθέντα μέρη ή είχε κάποια γιαγιά της, συγγενή ή γνωστή, η οποία την δίδαξε να ρίχνη χαρτιά ή τον καφέ και η οποία κατήγετο από την Τουρκία, Αίγυπτο ή Ινδία! Αυτό είναι σχεδόν ο απαράβατος κανών!

Μέχρι και τα τέλη του παρελθόντος αιώνας η ζωή των γυναικών εις τα προαναφερθέντα μέρη ήταν πολύ περιορισμένη. Όταν τελείωναν οι δουλειές του σπιτιού και τα ψώνια, οι γυναίκες της εποχής εκείνης είχαν ως μόνη ψυχαγωγία τις επισκέψεις φιλικών οικογενειών. Τότε δεν υπήρχαν θέατρα, κοντσέρτα, τηλεοράσεις, ραδιόφωνα και τόσα άλλα, που έχουμε σήμερα εμείς! Έτσι, όταν τελείωναν όλα τα «κουτσομπολιά» και η ανταλλαγή νέων, κάποιος από την παρέα έλεγε: «Ας δούμε και τι θα γίνη αύριο!» Κάποια από την παρέα που «κατείχε» τα χαρτιά, ανελάμβανε να φωτίσει το αόρατο μέλλον!

Αλλά δεν περιορίζετο μόνον εις αυτό. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ! Έτσι σε κάθε φιλικό κύκλο ξεπηδούσαν και καινούργια «φυντάνια»... Οι γυναίκες πάντοτε δημιουργούν φίλιες ευκολότερα από τους άνδρες. Έτσι οι Χριστιανές έπιαναν φίλιες με εντόπιες γυναίκες, πράγμα το οποίον εξυπηρετούσε και άλλες πλευρές της ζωής. Η κυρία Μαρία, η οποία είχε γιο σε λίγο στρατεύσιμο, πήγαινε εις την φίλην της κυρίαν Φατμά της οποίας ο σύζυγος ήταν Πασάς (στρατηγός) και παρακαλούσε να την τοποθετήσουν σε Μονάδα πλησίον της πόλεως,

οπού ζούσε! Ο Χριστιανός έμπορος, ο οποίος είχε δυσκολίες με τα φορολογικά, προσέφευγε εις τα «μέσα», που είχε μέσω της συζύγου του, η οποία είχε φίλη την σύζυγο του εφόρου Σερίφ Μπέη! Μαζί με τις φιλικές σχέσεις, την εποχή εκείνη, είχαν ριζώσει και οι σχέσεις με τους 52 της τράπουλας.

Μία από τις εντολές του Θεού είναι και να μη αναφέρουμε, χωρίς λόγο, το Άγιον Όνομα Του! Άλλα το αυτό ισχύει και δια τας δυνάμεις του σκότους. Όταν τις αναφέρουμε ή μελετούμε, τότε προσέρχονται ασφαλώς! Αυτή είναι και η αιτία γιατί ο Λαός μας, αντί να αναφέρει το όνομα ενός εκ των δαιμόνων, λέγει «ο έξω απ' εδώ!» Ο γράφων τις γραμμές αυτές ενοχλείται τρομερά από τις δυνάμεις του σκότους οι οποίες λυσσούν για τις αποκαλύψεις εις βάρος τους! Άλλά δεν μπορεί να μας κάμουν τίποτε, διότι είναι «μείζων ο εν ημίν, ή ο εν τω κόσμω»

Πρέπει ν' αναφέρω εδώ και το πάθημα ενός νέου. Ήμουν έτοιμος και βιαζόμουν να βγω από το κελλί μου, οπότε κτυπάει την πόρτα κάποιος εικοσιπεντάχρονος

—Σε θέλω μου λέγει.

— Βιάζομαι του λέγω. Έλα άλλοτε

—Δεν φεύγω αν δεν με δεχθής. Είσαι ο σωτήρας μου.

— Έλα μέσα, του λέγω τι σου συμβαίνει:

— Εγώ λέγει, ήμουνα περιεργος, διάβαζα τα αποκριστικά βιβλία, Σολομωνική κ.λ.π. Διάβαζα και τις επιλήσεις προς τους δαίμονες. Δεν τους επικαλούμην αλλά απλώς τις διάβαζα. Στις 12 όμως τα μεσάνυχτα μέχρι τις τρεις με έπιασε δαιμονική κρίσις. Και αυτό συνεχιζόταν κάθε βράδυ. Υπέφερα. Δεν ήξερα τι να κάμω. Άλλά ευτυχώς έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο σου «Υπάρχουν Μάγια και πώς λύνονται». Διάβαζα τις ευχές που είναι μέσα και σταμάτησε το κακό επί ένα και πλέον χρόνο. Τώρα όμως με ξαναπιάνει και ήλθα σε σένα να με διαβάσης, υποφέρω.

—Περίμενε του λέγω και σηκώθηκα να πάρω τον τίμιον Σταυρόν να τον σταυρώσω. Άλλά τη στιγμή εκείνη τον έπιασε η κρίσις του δαιμονίου. Αγρίεψε, τραντάχθηκε και έπεσε κάτω. Να πω την αμαρτία μου που πέρασε η σκέψις: ο σατανάς εδώ που είμαι μόνος μου θα με πνίξη. Άλλά είπα μέσα μου «μείζων ο εν ημίν ή ο εν τω κόσμω». Τον άρπαξα από τον ώμο και τον σταύρωσα. Μετά το σταύρωμα συνήλθε, επανήλθε στην κατάσταση που ήταν πρώτα και ιλαρόνθηκε το πρόσωπο του. Έγινε υγιής.

Σε ευχαριστώ . Πάτερ, μοῦ εἶπε.

— Τον Θεόν να ευχάριστῆς και να μην ξαναπιάσης στα χέρια σου τέτοια αποικρυστικά βιβλία, ούτε για περιέργεια. Έφυγε ο άνθρωπος χαρούμενος.

Από την στιγμήν λοιπόν, που κάποιος ή κάποια θα πιάσουν στα χέρια τους την τράπουλα δια να κάνουν «προβλέψεις» , Και οι 52 καιοί δαίμονες θα προσέλθουν και θα ριζώσουν στο σπίτι και βαθμηδόν μέσα στα ίδια τα άτομα, τα οποία και τα κάλεσαν!

Έτσι η χαρτομάντις θα δῆ μετ' εκπλήξεως ότι σιγά - σιγά πράγματι θα αρχίσει να προβλέπη ορθώς αρκετά γεγονότα! Ας μη ξεχνάμε, ότι πολλάνις οι δαίμονες κάνουν πολλά ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!

Προ ετών μου εξωμολογείτο κάποια, ότι ήταν καφετζού (καφεμάντισσα) μεγάλη.

—Τι ξέρεις; της λέγω

—Τίποτε, μου άπαντα, κάποτε για αστεία είπα καφέ και επέτυχε. Από τότε μου ερχόταν σε μένα σαν στραβές και τις έλεγα ότι μου ερχόταν στο κεφάλι. Κοροΐδευα τον κόσμο. Θα σου δώσω μάλιστα και μια επιστολή να την δημοσίευσης για να ξέρουν οι άνθρωποι και να μην απατώνται.

—Πράγματι! Μου την έδωσε την επιστολή. Αλλα... δυστυχώς την έχασα.

Ευτυχώς όμως η μετάνοια της ήταν μεγάλη. Δόθηκε ολόκληρη στο Χριστό. Και τώρα είναι σε ένα Μοναστήρι μαζί με τις δυο κόρες της, μοναχές.

Με την πάροδο του χρόνου, η Χαρτορίχτρα όλο και κατέχεται περισσότερο από τους 52, και ας έχει στο σπίτι της κρεμασμένες Άγιες Εικόνες! Την ενδιαφέρει εν πρώτοις το ΚΕΡΔΟΣ! Με την πάροδο όμως του χρόνου σχηματίζει μια αρκετή περιουσία, η οποία ει του ασφαλούς θα πάει κατά... διαόλου τελικώς! Αλλα το σπουδαιότερον θα γίνη «μυστικοσύμβουλος» πολλών γυναικών και ανδρών, των οποίων τη ζωή θα επηρεάζει! Εάν η χαρτορίχτρα έχει σύζυγον, αυτός ταχέως θα εγκαταλείψει την εργασία του και θα μετατραπή εις βοηθόν της, δια να βράζη τους «καφέδες», που θα

«διαβάζη» αυτή! Η θέσις του θα είναι απλώς η θέσις «κομπάρσου». Τα κέρδη μιας «γερής» Χαρτούς και Καφετζούς κυμαίνονται από 10 - 30 την ημέρα! Προ ετών έγραψαν οι εφημερίδες ότι «υπάρχουν μέντιουμ, που βγάζουν 100.000 ημερησίως» που αντιστοιχούν σήμερα σε 500.000 δρχ.

Δια να είναι περισσότερο «κεντυπωσιακοί» εις τους πελάτας τους, οι μάντεις της κατηγορίας αυτής παίρνουν και ένα «καλλιτεχνικό» ψευδώνυμο ανατολικής προελεύσεως! Αργότερα, προς ικανοποίησιν της πελατείας στα χαρτιά, προστίθεται ο ΚΑΦΕΣ, Η ΥΑΛΙΝΗ ΣΦΑΙΡΑ και η αυτούπνωσις! Και ό χορός κρατεί! Δεν είναι μόνον οι μάντεις, που πέφτουν για καλά στα νύχια των δαιμόνων, άλλα και ή πελατεία τους, διότι ή προσφυγή στους μάντεις, που είναι υπηρέτες των δαιμόνων σημαίνει και την άρνησιν του ΘΕΟΥ!

• Χαρτοκλέφτες και τα «σύγχρονα» μέσα χαρτοκλοπής!

Τώρα λοιπόν που εξετάσαμε, εστω και συντόμως, την κατηγορίαν των μάντεων, θα μεταπηδήσωμεν εις μίαν άλλην: ΤΩΝ ΧΑΡΤΟΚΛΕΠΤΩΝ!

Ασφαλώς κάποτε στη ζωή σας, σας έτυχε να δείτε σε κανένα θέατρο ή κέντρο διασκεδάσεως ένα ταχυδακτυλουργό! αφού σας έκανε ένα σωρό καταπληκτικά «νούμερα», βγάζοντας από το καπέλο του κουνέλια, περιστέρια ή κόβοντας στα δυο τη βοηθόν του μέσα σ'ένα κιβώτιο, τελικά άρχισε να... «πιάνει στον αέρα οποίο χαρτί της τράπουλας θέλατε! Η να Βγάζει μέσα από το μανίκι του άσους ή όσους ρηγάδες ήθελε! Καταλαβαίνετε, ότι εφόσον αυτό είναι δυνατόν να γίνη ενώπιον 1000 και πλέον ατόμων εις δημόσιον κέντρον, πόσο ευκολώτερον μπορούν να εξαπατηθούν οι συμπαίκται γύρω από ένα τραπέζι. ΚΑΙ ΟΣΟΝ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΚΤΩΝ άλλο τόσο αύξαναν και οι μέθοδοι εξαπατήσεως τους!

ήταν πολύ φυσικόν στην εποχή μας να χρησιμοποιηθούν και ηλεκτρονικά μέσα από τους χαρτοκλέπτας και τους συνενόχους τους! Η μεταβίβασις των χαρτιών του αντιπάλου δια ασυρμάτου με δέκτην μικροσκοπικόν τοποθετημένον μέσα στο αφτί είναι κάτι το πολύ τετριμένον στην εποχή μας! Στο εξωτερικό υπάρχουν ολόκληρα

μουσεία με καταπληκτικά σύνεργα χαρτοκλεπτών! Δεν κλέβουν δε μόνον οι θαμώνες των Λεσχών, άλλα και οι ιδιοκτήτες των, δηλ. γίνεται ένα συνεχές «ο κλέφας του κλέφαντος».

Ρουλέτες, Ιππόδρομος, κυνοδρομίες, στοιχήματα, πορνό - σπορ!

Το ίδιο συμβαίνει και με τις μηχανές τύπου ρουλέτας, όπου σημειωτέον επικρατούν επίσης τα δύο «ιερά» χρώματα - το μαύρο και κόκκινο! Και στην περίπτωση, λοιπόν, της ρουλέτας εφηρμόσθησαν όλα τα «μέσα»! Από της μελέτης της θεωρίας των...πιθανοτήτων μέχρι συσκευής εκπομπής κυμάτων, που επηρεάζουν την «μπίλια» ή τα μεταλλικά τμήματα αυτής.

Και τώρα ας έλθωμεν εις το «ευγενέστατον» τζόγον των Ιπποδρομιών! Το περίφημο αυτό δήθεν σπορ, έχει κι' αυτό άπειρα θύματα, τα οποία καταστρέφονται κάθε χρόνο! Εκείνοι οι οποίοι κερδίζουν είναι οι ιδιοκτήτες των ίπων, που είναι συνήθως μεγαλόσχημοι καρχαρίες της ξηράς! είναι πλέον σύνηθες φαινόμενο να κερδίζουν τα χειρότερα άλογα και όχι τα καλλίτερα! Προ της ιπποδρομίας, όταν παρουσιάζονται οι ίπποι, οι ενθουσιώδεις παίκτες «ποντάρουν» στο πιο ζωηρό, στο πιο λεβέντικο ίππο. Προς το τέλος όμως της «κούρσας» συμβαίνουν τα... απρόβλεπτα. Έτσι π.χ. λίγο προ του τέρματος ο αναβάτης του επικεφαλής των άλλων ίπων παθαίνει ατύχημα και πέφτει δήθεν τυχαίως κάτω! ή ο ίππος ο οποίος δεν έκανε ούτε δια τα άλλοτε κάρα της Δημαρχίας, αποσπά με χρόνον ρεικόρ την πρώτην νίκην! Καλά, αν υπάρχουν επί τόπου αστυνομικά όργανα, δια να πάρουν δείγμα σιέλου, δια να διαπιστωθή, ότι εγένετο χρήσις ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΟΥ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟΥ στο άμοιρο ζώο!

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τις κυνοδρομίες, που διεξάγονται σε αρικετές χώρες! Και τα ευγενέστατα άλλοτε σπορ, έχουν κατεξυτελεστή! Κάθε λίγο ο κόσμος διαβάζει αποκαλύψεις δια την εξαγοράν των αθλητών στο τάδε ή το δεινά άθλημα μη εξαιρουμένου και του ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ! Ο κόσμος προ πολλού έχει φτάσει στο συμπέρασμα, ότι όλα τα παιχνίδια και τα σπορ τα συνδεόμενα δήθεν με τον παράγοντα τύχη είναι ΑΠΑΤΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ και όμως συνεχίζει να είναι δούλος αυτών, που τον εξαπατούν, των δαιμόνων δηλ. και απατεώνων!

Κατά το 1979 ο κόσμος είδε να εφαρμόζεται και ένα καινούργιο φρούτο. Την διασταύρωσιν του τζόγου με την πορνείαν!

Στο ΠΡΟ-ΠΟ ο κάθε παίκτης πρέπει να προβλέψη την ορθή έκβασιν της κάθε ποδοσφαιρικής συναντήσεως και η αμοιβή του είναι ανάλογος με τις στήλες, που προέβλεψε! Ένδεκα, δώδεκα, ή δεκατρία. Το «Πόρνο-σπόρ» όμως παίζεται διαφορετικά! Ένας ιδιωτικός σταθμός της τηλεοράσεως, που πάντοτε ανήκει εις την Μαφίαν, παρουσιάζει εις την οθόνην μια χαριτωμένη νεαρή γυναίκα, η οποία κάνει διάφορες ερωτήσεις προς τους τηλεθεατάς και τους δίδει τον αριθμόν τηλεφώνου της, όπου πρέπει να δώσουν τις απαντήσεις τους! Υστερα από κάθε σωστή απάντηση, που παίρνει η τηλεπαρουσιάστρια, βγάζει και ένα ρούχο, που φοράει, έως ότου μένει τελείως γυμνή! φυσικά τα ερωτήματά της είναι γύρω από το σεξ και τις ανωμαλίες του. Ο συγκεντρώσας τις περισσότερες «ορθές» απαντήσεις, λαμβάνει ως έπαθλο... την ίδια την τηλεπαρουσιάστρια! Κάθε βράδυ και ένας «ευτυχής θνητός» παρουσιάζεται στο τέλος της εκπομπής και αφού δώσει το όνομα του και την διεύθυνσίν του, αποσύρεται μαζί της!

Τις εκπομπές παρακολουθούν ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ Ιταλών, μικρών και μεγάλων με... τεράστιον ενδιαφέρον! Και όλα αυτά κάτω από την μύτη του Βατικανού και του αλάθητου Πάπα! Όταν εζητήθησαν γνώμες επί του τρομερού αυτού εγκλήματος του συνδυασμένου τζόγου, οφθαλμοπορνείας και πορνείας, να οι απαντήσεις που εδόθησαν:

- 1) Ναι, επιτρέπω στην κόρη μου ηλικίας 12 ετών να παρακολουθή τις εκπομπές αυτές, διότι ήδη έχει αριστεύσει εις το σχολειον εις το μάθημα του σεξ, το οποίον της διδάσκουν επισήμως!
- 2) Τα αγόρια μου 12 και 14 ετών παρακολουθούν μαζί μας τις εκπομπές αυτές, διότι έτσι μαθαίνουν την πραγματικότητα και, όταν μεγαλώσουν, δεν θα έχουν ψευδαισθήσεις γύρω από τα ζητήματα του σεξ. (Αυτή τη στραβή νοοτροπία την έχουν και πολλοί στον τόπο μας).
- 3) Ο υιός μου πρέπει από μικρός να καταλάβη, ότι στην ζωή τίποτα δεν επιτυγχάνεται άνευ κόπων. Και δια να κατακτήση κανείς και μια γυναίκα ακόμα χρειάζονται πολλάκις αγώνες και προσπάθειες!

4) Αυτό το οποίο συμβαίνει εδώ είναι τρομερό! Βλέπω το Λαό μας να καταστρέφεται και φυσικά και η νεολαία μας. Τι κάνει το επίσημο Κράτος και το Βατικανό; Μα φυσικά ΤΙΠΟΤΑ!

Τείνω να πιστέψω, ότι είναι αλήθεια, ότι ο ίδιος ο Πάπας παρακολουθεί αυτές τις ανήθικες εκπομπές!

5) Διόλου δεν εκπλήσσομαι δια τις εκπομπές αυτές ούτε κι' αν μία μέρα θα αποκαλυφθεί, ότι οι ιδιοιότητες των ιδιωτικών σταθμών των «Πόρνο - σπορ» δανειοδοτήθηκαν από τα ταμεία του Βατικανού! Το Βατικανό από χρόνου μακρού ενδιαφέρεται μόνον δια τα υλικά κέρδη των τραπεζών του και άλλων επιχειρήσεων! Λένε και αρχίζω να πιστεύω ότι ο νέος μας Πάπας δεν είναι απλώς φίλο - μασσώνος, αλλά φανατικός Μασσώνος 33 βαθμού!

6) Όλοι οι τίμιοι άνθρωποι είναι αγανακτισμένοι με τις εκπομπές αυτές που καταστρέφουν το θεμέλιο του έθνους: ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ! Μα δεν είναι μόνον παρόμοιες εκπομπές! ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ! Μη περιμένετε τίποτα από το Βατικανό, Αυτό προ πολλού μετεβλήθη εις ανώνυμον εταιρίαν σκοτεινών επιχειρήσεων! Τον Πάπα επισκέπτονται κρυφίως όλοι οι μεγάλοι Μαφιόζοι και επισήμως όλοι οι μεγάλοι Μασσώνοι! Η παράνομος εφημερίδα «Λα Βεριτά», που κυκλοφορεί από το 1976, έχει πολλές φορές καταγγείλει το Βατικανό για αντιχριστιανική, φιλομασσωνική και φιλοσιωνιστική δράση!

Με πικρίαν μεγάλην ακούσαμε τας απείρους απαντήσεις των ιταλών φίλων μας επάνω στο τελευταίο καιυτό θέμα και εσκέφθημεν, ότι τους περιμένουν ακόμα πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αγαπητέ μου αναγνώστα! εσύ που είχες την υπομονή να διάβασης αυτό το καινούργιο πόνημα ασφαλώς ωφελήθηκες, διότι έμαθες με κάθε λεπτομέρεια το πώς δρουν οι καταχθόνιες δυνάμεις της «φάκας», διότι φάκα ιταλικά λέγεται η «τράπουλα» και μόνον οι δαίμονες θα μπορούσαν να την επινοήσουν! Τώρα, που έμαθες την αλήθεια, πάψε να παίζης τον ρόλο του μικρού ποντικού, που τριγυρνά μια τεράστια άγρια γάτα! Από την στιγμή, που θα πιάσης στα χέρια σου τα 52 χαρτιά της χαρτοπαιξίας, θα έκθεσης τον εαυτόν

σου στον τρομερότερο κίνδυνο των 52 δαιμόνων με πολύ πιο γαμπά νύχια από της γάτας! Δεν είναι-μόνον η χρεοκοπία, ατίμωσις, πορνεία και η αυτοκτονία, που θα σε παρακολουθούν πλέον σε κάθε σου βήμα στην εδώ επίγειο ζωή, αλλά και η απώλεια της αιωνίας ψυχής σου. Το σκέφθηκες καλά αυτό και σοβαρά;

Διώξε λοιπόν μακριά από τον εαυτόν σου, τους οικείους σου και τους φίλους σου αυτόν τον μεγάλο κίνδυνο. Γίνε και συ αίτιος να παύσουν τα δάκρυα των δυστυχισμένων συζύγων και τέκνων που πεινούν και υποφέρουν μέσα στην κοινωνία μας! Σταμάτησε τα απειλούμενα οικογενειακά δράματα! Διακήρυξε παντού, ότι εκεί που υπάρχουν άγιες εικόνες δεν μπορούν να συνυπάρχουν και τα 52 ομοιώματα, παραστάσεις των δαιμόνων, γιατί δεν μπορούμε να συμπαρακαθήμεθα στο ίδιο τραπέζι και με το Θεόν και με τους δαίμονας! Δεν μπορείς να λες την ώρα του δείπνου σου το Πάτερ ημών και κατόπιν μετά την λήξιν του δείπνου σου να κάθεται στο τραπέζι με την πράσινη τσόχα! Σκέψου λοιπόν καλά αυτές τις γραμμές, που διάβασες και αποφάσισε τώρα! Ο Θεός σε έπλασε ΕΛΕΥΘΕΡΟ για να αποφασίζης εσύ ο ίδιος, για το μέλλον σου και αν ακόμη δεν αισθάνεσαι την δύναμη να σταματήσεις το κακό της χαρτοπαιξίας, ζήτησε αυτήν την δύναμη από τον Χριστόν και θα σοί την δώσει!

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Το κακό της χαρτοπαιξίας, αναγνώστα, όπως είδες είναι τρομακτικό. Πρέπει να αγωνισθούμε όλοι μας, για να σταματήσει και να σωθούν άτομα, οικογένειες, ψυχές. Είμαι βέβαιος, εάν το βιβλιαράκι αυτό έπεφτε στα χέρια των χαρτοπαικτών, ελάχιστοι πωρωμένοι και κυριευμένοι τελείως από τους 52 δαίμονες θα εξακολούθουν να χαρτοπαιζουν. Γι' αυτό πρέπει το βιβλιαράκι αυτό να φθάση στο κάθε σπίτι.

Εγώ έκανα εκείνο, που μπορούσα και δεν το μπορούσαν άλλοι, το έγραψα. Εάν μάλιστα είχα τα μέσα, θα τύπωνα εκατομμύρια αντίτυπα και θα τα μοίραζα δωρεάν σε κάθε σπίτι. Άλλα δεν έχω.

Αυτό όμως μπορείτε να το κάνετε σεις, που το διαβάσατε. Αγόρασε, αγαπητέ, μια ποσότητα βιβλίων και σκόρπισε τα παντού. Είτε λίγα, είτε πολλά. Μη πεις δεν έχω. Πώς, εάν σε έπιανε ο δαίμονας της χαρτοπαιξίας, θα είχες; Χρειάζεται η αγάπη θυσίες. Έτσι όμως θα

σώσης τον χαρτοπαίχτη, την οικογένειά του, και την ψυχή σου. Αυτά είναι τα έργα της αγάπης, η πραγματική ελεημοσύνη. Δεν είναι ανάγκη να πάς μέσα στα καφενεία, στις χαρτοπαικτιές λέσχες να τους απόσπασης από τα χαρτιά. Δώσε τους, στείλε τους από ένα βιβλιαράκι, και θα φύγουν μόνοι τους και θα αδειάσουν οι χαρτοπαικτιές λέσχες.

Ξέρω όμως τώρα τι θα πης. Θα αδειάσουν τα χαρτοπαικτικά κέντρα, για να γεμίσουν οι τσέπες οι δικές σου.

Θα με εξαναγκάσεις να πω κάτι, που είπα και άλλοτε. Οι τσέπες οι δικές μου, αγαπητέ, θα είναι πάντα άδειες. Διότι, ενώ έχω εκδώσει με τη βοήθειαν του Θεού μέχρι σήμερα διακόσια πενήντα (250) βιβλία μικρά και μεγάλα, εν τούτοις από αυτά δεν πήρα ούτε δραχμή. Όλες οι εισπράξεις διατίθενται δια τον αντιαρειτικόν αγώνα. Ευτυχώς σκοπός μας δεν είναι το χρήμα, αλλά το καλό και η σωτηρία των αδελφών μας, για να βρούμε και μεις έλεος εν ημέρα Κρίσεως. Πρόκειται για σωτηρία ψυχής.

Τώρα στις γιορτές αυτό το δώρο θα κάνης συ σε γνωστούς, φίλους, συγγενείς και αγνώστους και θα έχης πολύν μισθόν από τον Θεόν.

Σου εύχομαι ο Θεός να σε ευλογεί και για να κάνης πολύ καλό και για να έχης και συ από το Θεό πολύ καλό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αυτόματη ανάφλεξη : Το μυστήριο του ανθρώπινου σώματος

Το περίεργο αυτό φαινόμενο της αιφνίδιας αυτόματης ανάφλεξης είναι ένα μυστήριο για αιώνες τώρα. Οι επιστήμονες ακόμα και τώρα αναρωτιούνται αν όντως υφίσταται ως γεγονός. Ωστόσο, έχουμε αναφορές για το γεγονός αυτό στην παγκόσμια λογοτεχνία και ιστορία. Παρακάτω θα επιχειρηθεί να παρουσιαστούν κάποια γεγονότα όσο καλύτερα γίνεται προκειμένου να υπάρξει μια βαθύτερη έρευνα για ακόμα ένα μυστήριο του ανθρώπινου σώματος. Το φαινόμενο της Ανθρώπινης Αυτόματης Ανάφλεξης (Spontaneous Human Combustion, SHC) είναι το φαινόμενο κατά το οποίο το ανθρώπινο σώμα μετατρέπεται ξαφνικά σε μια φλεγόμενη κόλαση χωρίς να έρθει σε επαφή με εξωτερική φωτιά. Σε μερικές Δε περιπτώσεις το σώμα

έχει γίνει ολοκληρωτικά στάχτη την ώρα που εύφλεκτα υλικά γύρω από το σώμα μένουν ανέπαφα.

Το φαινόμενο πάντα γοήτευε τους λογοτέχνες χάρις την μυστηριώδη του φύση και την αποτρόπαια έκφραση του. Ο συγγραφέας Χέρμαν Μέλβιλ στο βιβλίο του "Redbarn" κλείνει ένα κεφάλαιο με μια αιφνίδια ανθράκωση. Σε αυτό το βιβλίο, ένας άνθρωπος μεταφέρεται σε "κατάσταση μέθης" σε ένα πλοίο και τοποθετείται σε μια καμπίνα. Αργότερα κάποιοι ναύτες νιώθουν μια παράξενη μυρωδιά και κατευθύνονται προς την καμπίνα. "Όχι δεν είναι νεκρός, φώναξε ο ναύτης καθώς η κίτρινη φλόγα τρεμόπαιζε στο ακίνητο στόμα του μεθυσμένου. Αλλά δεν πρόφτασε να τελειώσει την κουβέντα του όταν είδαν όλοι με τρόμο, δύο γλώσσες πρασινόχρωμης φλόγας σαν διχάλα να πετάγονται ανάμεσα από τα χείλη του και μέσα σε μια στιγμή το νεκρικό πρόσωπο το τύλιξαν αμέτρητες φλόγες σαν σκουλήκια".

Ένας άλλος λογοτέχνης, ο Τσαρλς Ντίκενς, στον πρόλογο του βιβλίου του "Bleak House" τονίζει ότι πριν αναφέρει την αιφνίδια ανθράκωση στο έργο του έκανε τον κόπο να ερευνήσει το θέμα και βρήκε καταγραμμένες 30 περιπτώσεις αυτόματης ανάφλεξης. Στο κεφάλαιο 32 μάλιστα του έργου του γράφει βασιζόμενος στην έρευνα του: "Υπάρχει ένας θερμός, αποπνικτικός ατμός στο δωμάτιο και μια σκούρα λιπαρή ουσία στους τοίχους και στο ταβάνι Σε μια μεριά ένα τμήμα του πατώματος έχει καεί. Πιο πέρα είναι είναι οι στάχτες ενός μικρού καρβουνιασμένου και σπασμένου ξύλου, σκεπασμένου με λευκές στάχτες; Ω, τι φρίκη! Είναι αυτός! Δώστε στο θάνατο όποιο όνομα θέλετε αλλά είναι πάντα ο ίδιος θάνατος - ο γεννημένος από τους διεφθαρμένους χυμούς του ίδιου του ακόλαστου σώματος - η Αιφνίδια Απανθράκωση, και κανένας άλλος" Ο ίδιος συγγραφέας, σε μια λεπτομερειακή υποσημείωση στο βιβλίο του "Whiland" παραθέτει το άρθρο ενός Γάλλου χειρουργού που γράφτηκε το 1783 για μια γυναίκα που βρέθηκε απανθρακωμένη: "Η γυναίκα αυτή ήταν υπερβολικά παχύσαρκη και της άρεσαν πολύ το κρασί και τα άλλα ποτά. Την ίδια μέρα του θανάτου της είχε πει τρία μπουκάλια κρασί και ένα μεγάλο ποτήρι κονιάκ Οι σωματικοί χυμοί της γυναίκας φορτωμένοι με εύφλεκτο υλικό, πρέπει να συνέβαλαν πολύ στην απανθράκωση της".

Το ακόλουθο γεγονός εκτυλίχθηκε στην Πενσυλβάνια το χειμώνα του 1966. Ο Ντον Γκόνσελ δούλευε στη εταιρεία Αεριοφωτος του Κάουντερσπορτ, στον έλεγχο των μετρητών γκαζιού. Γύρω στις 9 γύρισε στο σπίτι του και φώναξε το συνηθισμένο χαιρετισμό του στον σεβαστό 92χρονο γιατρό που είχε υπηρετήσει για χρόνια στην κοινότητα. Ο γιατρός Μπέντλεϋ, συνήθως, του ανταπέδιδε τον χαιρετισμό, αλλά εκείνη τη μέρα - 5 Δεκεμβρίου - δεν απάντησε. Ο υπάλληλος τότε κατέβηκε στο υπόγειο περπατώντας μέσα από έναν γαλαζωπό καπνό με μια ασυνήθιστη μυρωδιά, "κάπως γλυκιά" όπως εξομολογήθηκε αργότερα, και σε μια γωνιά του δαπέδου διέκρινε ένα σωρό στάχτες. Ο Γκόνσελ, ως εθελοντής πυροσβέστης που ήταν, σκάλισε ενστικτωδώς το σωρό με το πόδι του αλλά δεν βρήκε αναμμένα κάρβουνα. Από πάνω έχασκε μια τρύπα 75 με 90 εκ. που είχε τη σκουροκόκκινη απόχρωση των καμένων ξύλων. Ο Γκόνσελ ανέβηκε τις σκάλες και αποφάσισε να ψάξει τον Καθ. Μπέντλεϋ. Αυτό που είδε ο Γκόνσελ ευχήθηκε αργότερα να μην το είχε δει: στο μπάνιο είδε ένα καφετί πόδι, από το γόνατο και κάτω, σαν από ανδρείκελο. Δεν χρειάστηκε να κοιτάξει περισσότερο. Όρμησε έξω από το σπίτι ουρλιάζοντας "Ο Καθ. Μπέντλεϋ κήκε!"

Η επιστήμη μας λει πως για να καεί ένα πτώμα χρειάζονται τεράστιες ποσότητες θερμότητας και καυσίμου. Ο Καθ. Τζον Γκρενόμπλ, λέκτορας σε θέματα αποτέφρωσης αναφέρει ότι σε ένα κρεματόριο το πτώμα υποβάλλεται πρώτα σε μια θερμοκρασία 1037ο Κ επί 90 λεπτά και ύστερα σε θερμοκρασία 850ο Κ επί άλλα 60

μέχρι 150 λεπτά. Αυτό που βγαίνει όμως από τον κλίβανο όμως δεν είναι στάχτες και σκόνες αλλά "τμήματα οστών τα οποία έπειτα κονιορτοποιούνται με το γουδοχέρι". Χαρακτηριστικά, οι χειρότερες πυρκαγιές σπιτιών προκαλούν θερμοκρασίες δεν ξεπερνούν τους 700ο Κ. Κι όμως η φλόγα που έκανε στάχτη το σώμα του καθ. Μπέντλεϋ - εκτός από μισό πόδι και την άρθρωση του γονάτου - δεν κατάφερε να λιώσει ακόμα και το αλουμινένιο πλαίσιο πάνω στο οποίο στεκόταν το πτώμα την ώρα της ανάφλεξης. Λίγα εκατοστά πιο εκεί μάλιστα υπήρχε και χρώμα το οποίο δεν είχε καεί! Ο Φρεντ Σαλλαντ, ο πρώτος πυροσβέστης που έφτασε ισχυρίστηκε ότι ήταν εντελώς ανεξήγητο. "Ήταν το πιο παράξενο πράγμα που είχα δει ποτέ", πρόσθεσε μετά. Ο νεκρός γιατρός στο παρελθόν είχε ένα παρόμοιο ατύχημα: τα ρούχα του είχαν αρπάξει φωτιά επειδή αποκοιμήθηκε με αναμμένο το τσιμπούκι του. Έτσι ο ανακριτής Χέρμαν Μος ανέφερε στην επίσημη αναφορά του ότι επρόκειτο για ατύχημα. Μάλιστα ο ανακριτής είχε και σχηματισμένη άποψη για την εξέλιξη του γεγονότος: ο γιατρός ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του όταν τα ρούχα του άρπαξαν φωτιά από το τσιμπούκι του. Τότε, μόλις το συνειδητοποίησε, σύρθηκε αργά (είχε σπασμένο γοφό) μέχρι το μπάνιο. Εκεί έχασε τις αισθήσεις του και από την έντονη φλόγα που δημιουργήθηκε, αποτεφρώθηκε. Φαίνεται όμως πως ο ανακριτής ξεχνά κάποια πράγματα: ο γιατρός δεν κάηκε ολόκληρος αλλά ένα μέρος του σώματος του. Η ερμηνεία του ανακριτή δεν εξηγεί την τμηματική καύση. Επίσης ο ανακριτής αγνοεί το γεγονός πως δεν είχε καεί τίποτε γύρω από τον γιατρό. Αν είχαν αρπάξει φωτιά τα ρούχα του στο κρεβάτι, αν καιγόταν ήδη όσο σερνότανε μέχρι το μπάνιο και αν η φωτιά τον αποτελείωσε στο μπάνιο όπου και φούντωσε προφανώς, τότε θα έπρεπε να είχε αρπάξει φωτιά το κρεβάτι, το πάτωμα αλλά και ο χώρος γύρω από τον γιατρό. Θα έπρεπε δηλαδή να είχαμε μια γενικευμένη φωτιά σε όλο το σπίτι. Η αναφορά ωστόσο δήλωνε "ασφυξία" ως αίτιο θανάτου παραμερίζοντας την άποψη ενός αξιωματικού της Πυροσβεστικής για αιφνίδια αποτέφρωση.

Η πρώτη επιστημονική και ιατρική αναφορά έγινε το 1673 στο έργο Acta Medica and Philosophica Hafniensia. Στο έργο αυτό ένας άτυχος παριζιάνος αφού έπινε επί τρία χρόνια υπερβολικά, τέλος μεταβλήθηκε σε καπνό και στάχτη ενώ βρισκόταν ξαπλωμένος σε αχυρένιο στρώμα. Μόνο το κρανίο του και τα οστά των δαχτύλων του έμειναν ώστε να μπορεί να αναγνωριστεί αυτή η άμορφη μάζα ως υπόλειμμα ανθρώπου. Το εκπληκτικό είναι πως το αχυρένιο στρώμα δεν έπαθε σχεδόν τίποτα.

Στις 9 Απριλίου του 1744, η κόρη της 60χρονης Γκρέϊς Πέτ από το Ίψουιτς της Αγγλίας αντίκριζε την μητέρα της στο πάτωμα να καίγεται σαν "ένα κούτσουρο που καίγεται από φωτιά χωρίς φανερή φωτιά". Το θύμα έπασχε επίσης από αλκοολισμό, ενώ μερικά άλλα εύφλεκτα υλικά που βρισκόταν δίπλα έμειναν άθικτα όπως και κάτι παιδικά ρούχα και ένα χάρτινο παραπέτασμα.

Ο μεγάλος χημικός του 19ου αιώνα, βαρόνος Γιούστους φον Λίμπιχ έδειξε ότι οι προσπάθειες να κάνουν την εμποτισμένη με οινόπνευμα σάρκα να καεί με την ένταση που απαιτείται για την SHC, αποδείχτηκαν άκαρπες: μόλις εξατμιζόταν το αλκοόλ εξαφανιζόταν και η γαλάζια φλόγα. Ο Τζον Κάσπερ στο βιβλίο του "Εγχειρίδιο ΄σκισης της Ιατροδικαστικής" απέρριψε αυτές τις "αδύνατες" απανθρακώσεις. Προσθέτει: "Είναι λυπηρό να ξέρουμε ότι στο σωτήριο έτος 1681, σε ένα σοβαρό επιστημονικό έργο είμαστε υποχρεωμένοι ακόμα να συναντάμε τον μύθο της "αιφνίδιας απανθράκωσης" όταν οι αποδείξεις για την ύπαρξη της βασίζονται σε μαρτυρίες ανθρώπων που είναι εντελώς αναξιόπιστοι ερασιτέχνες" Φαίνεται όμως πως ο Καθ. Κάσπερ αγνοούσε τους πολλούς γιατρούς που είχαν ερευνήσει το φαινόμενο. Το 1828 για παράδειγμα ο Καθ. Τζέημς Σκόφιλντ ανέφερε για έναν άνθρωπο στο Οντάριο που τον είδαν "να στέκεται όρθιος περιτυλιγμένος από μια μεγάλη ασημόχρωμη φλόγα, δίνοντας την εντύπωση ότι ήταν το φυτόλι ενός

καιγόμενου κεριού" .Στο περιοδικό LO και στο βιβλίο the book o the damned ο Τσάρλς Φόρντ αναφέρει αρκετές περιπτώσεις ανθρώπινης θερμογένεσης που έγιναν μετά το 1861.:Στις 18 Μαΐου 1857 στη Δυτική Φιλαδέλφια της Πενσυλβάνια η 'ννα Μάρτιν βρέθηκε εντελώς απανθακωμένη σε ένα δωμάτιο όπου δεν υπήρχε καμία πηγή φωτιάς . Ο ιατροδικαστής υπολόγισε ότι για να αποτεφρωθεί τόσο τέλεια η 68χρονη ώστε να μείνουν μόνο το παπούτσια της και ένα τμήμα του κορμιού της η θερμοκρασίες πρέπει να έφτασαν τους 800 με 950 βαθμούς Κελσίου και όμως η θερμάστρα ήταν κρύα και το περιοδικό της που ήταν 60 εκ. μακριά έμεινε ανέπαφο!

Ο Δρ. Ουίλτον Κρόγκμαν παραθέτει μια άλλη εμπειρία στο Σαιντ Πήτερσμπουργκ το 1951.Το απόγευμα της πρώτης Ιουλίου όταν ο γιος της Μαίρη Χάρντν Ρήζερ έφυγε από το σπίτι της μητέρας του αφήνοντας πίσω μια πολύ οικεία εικόνα, την μητέρα του καθισμένη άνετα στην πολυθρόνα της με τα πόδια φορώντας παντόφλες απλωμένα μπροστά της και φορώντας ένα νυχτικό από ραιγιόν .Μετά από 12 περίπου ώρες το οικείο θέαμα μετατράπηκε σε μακάβριο. Μερικά μισοκαμένα ελατήρια είχαν μείνει από την πολυθρόνα, το ταβάνι και οι τοίχοι ήταν καλυμμένοι με μια λιπώδης καπνιά, σε απόσταση 3,5 μέτρα από το σώμα της Μαίρη υπήρχαν δυο κεριά λιωμένα , μερικές εφημερίδες και υφάσματα κοντά της δεν είχαν πάθει τίποτα . Δεν υπήρχε μυρωδιά καμένου ιστού και το μόνο που είχε απομείνει από ο σώμα της ήταν μερικοί αποτεφρωμένοι σπόνδυλοι , το κρανίο της συρρικνωμένο σε μέγεθος μπάλας του μπριτζ και ένα άθικτο πέλμα. Η αστυνομία φυσικά έδωσε την εκδοχή της σύμφωνα με την οποία η κα Ρήζερ πέθανε αφού το νυχτικό της, που ήταν εύφλεκτο, άρπαξε φωτιά από κάποια τσιγάρο ίσως και προκάλεσε τον άμεσο θάνατο της γυναίκας. Συνεχίζοντας, ισχυρίζονται ότι το νυχτικό μετέδωσε την φωτιά στην πολυθρόνα στην οποία αναπαύοταν η κα Ρήζερ, αναπτύχθηκε ισχυρή θερμότητα η οποία κατέστρεψε την πολυθρόνα κι ένα τραπεζάκι που βρισκόταν δίπλα και με την αυξανόμενη θερμοκρασία επήλθε ολοκληρωτική καταστροφή του σώματος από την καύση των λιπιδίων του. Η αναφορά φαίνεται αρκετά ρεαλιστική και η φρασεολογία της είναι αρκετά πιστευτή. Το παράξενο όμως είναι πως σχολιάζοντας αυτή την περίπτωση ο αρχηγός της αστυνομίας του Σαιντ Πήτερσμπουργκ, Τζέικ Ρέιτσερτ, ανέφερε πως αυτή ήταν η "πιο ασυνήθιστη υπόθεση που συνάντησε στα είκοσι πέντε χρόνια της υπηρεσίας του". Μια απλή περίπτωση, όπως φαίνεται από την αναφορά, δεν θα ήταν λογικό να προκαλεί τόση εντύπωση σε έναν έμπειρο αστυνομικό. Και η περίπτωση αυτή προκάλεσε τόσο θαυμασμό γιατί είχε πολλά άλυτα ερωτήματα. Με αυτά τα άλυτα ερωτήματα ασχολήθηκε ο δρ Κρόγκμαν, γνωστός ως "οστεό - ντετέκτιβ". Τα προβλήματα και οι αντιφάσεις που προέκυψαν ήταν τα εξής:

- Ο βαθμός αποτέφρωσης ήταν πολύ μεγάλος αν λάβουμε υπόψη την απουσία χημικού επιταχυντή. Όπως δήλωσε ο δρ Κρόγκμαν "μόνο στους χίλιους πεντακόσιους βαθμούς και πάνω έχω δει οστά να λιώνουν και να ρευστοποιούνται τόσο ώστε να αποκτούν πτητικότητα". Ωστόσο πτητικότητα παρατηρήθηκε στην περίπτωση της κας Ρήζερ

- Το μέγεθος της φλόγας ήταν πολύ αντιφατικό σε σχέση με τα αποτελέσματα της. Όπως προαναφέρθηκε, η θερμότητα θα 'πρεπε να είναι ιδιαίτερα υψηλή, πάνω από 1500 βαθμούς Κελσίου. 'ρα η φλόγα θα 'πρεπε ήταν δύο φορές πιο έντονη από μια συμβατική φωτιά σπιτιού. Ωστόσο, σύμφωνα με τις αναφορές το υπόλοιπο σπίτι ήταν άθικτο, ενώ θα 'πρεπε να είχαν καταστραφεί όλα τα έπιπλα. Η απορία, γιατί το φαινόμενο, αν και ιδιαίτερα έντονο, περιορίστηκε μόνο σε ένα πολύ μικρό χώρο του σπιτιού, έμεινε άλυτη ακόμα και για τον δρ Κρόγκμαν.

- Ας φανταστούμε ογδόντα κιλά ανθρώπινης σάρκας να καίγονται. Σίγουρα η οσμή θα 'πρεπε να ήταν ιδιαίτερα έντονη. Στην περίπτωση της κας Ρήζερ, η οποία ήταν όντως περίπου ογδόντα κιλά, θα 'πρεπε η οσμή της καμένης σάρκας να γεμίσει το

κτίριο. Ωστόσο δεν παρατηρήθηκε, ούτε οσμή πουθενά σε ολόκληρο το κτίριο, ούτε καπνό, πράγμα που θα ήτανε απολύτως αναμενόμενο.

· Αξιοπερίεργο ήταν και το μέγεθος του κρανίου της κας Ρήζερ, όπως αυτό βρέθηκε μετά το θάνατο της. Ήταν συρρικνωμένο. Ένας ειδικός ιατροδικαστής γνώριζε ότι τα επίπεδα θερμοκρασίας που απαιτούνται για να αφυδατώσουν τους λιπώδεις ιστούς του θύματος θα έπρεπε να είχαν καταστρέψει το μαλακό ιστό του κρανίου και θα έπρεπε να είχαν κάνει το κεφάλι της να αναφλεγεί. Παρόλα αυτά ο δρ Κρόγκμαν, πειραματίστηκε με κρανία πτωμάτων και δεν κατάφερε να διαπιστώσει ούτε μια εξαίρεση αυτού του κανόνα.

Μελέτες - Έρευνες - Απόπειρες για ερμηνεία

Πριν η επιστήμη τεθεί κάθετα αρνητικά έναντι στην θεωρία της αιφνίδιας ανθράκωσης, είχαμε και άλλες αναφορές και μελέτες. Συγκεκριμένα στα μέσα του 1800 οι μελετητές κατέληξαν σε κάποιους βασικούς κανόνες για το φαινόμενο αυτό. Κατέληξαν λοιπόν πως στόχος αυτού του φρικτού φαινομένου είναι παχύσαρκες, ηλικιωμένες γυναίκες που ζούσαν καθιστική ζωή μόνες τους. Μάλιστα το γεγονός εκδηλώνεται κατά τη διάρκεια του χειμώνα οπότε και τα θύματα ζούσαν μέσα στο σπίτι πιο πολλές ώρες κοντά σε σόμπες και αναμμένα τζάκια και συνήθως οι γυναίκες αυτές ήταν αλκοολικές και όλες σχεδόν καπνίζανε. Οι μετέπειτα στατιστικές βέβαια απέδειξαν ότι οι μελετητές δεν είχαν δίκιο. Συγκεκριμένα, η μελέτη του φαινομένου καταλήγει στα εξής. Σε περισσότερες από 200 καταγεγραμμένες περιπτώσεις τα δύο φύλα έχουν ίσο μερίδιο περιπτώσεων με τις γυναίκες να έχουν ένα μικρό προβάδισμα. Οι ηλικίες κυμαίνονται από 4 μηνών μέχρι 114 ετών και τα θύματα είναι και αδύνατα και παχύσαρκα. Σε μερικές περιπτώσεις υπήρχε όντως εξωτερική πηγή φωτιάς και αυτό το στοιχείο χρησιμοποιείται από τους αρνητές του φαινομένου για την επιχειρούμενη κατάρριψη του χωρίς ωστόσο να εξηγείται η αντίφαση σχετικά με το μέγεθος της φωτιάς. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου τα θύματα αποτεφρώνονται τελείως σε περιβάλλον όπου δεν υπάρχουν ούτε τσιγάρα, ούτε σπίρτα, ούτε άλλη πηγή φωτιάς και θέρμανσης. Υπάρχουν και απίθανες περιπτώσεις που άτομα αποτεφρώθηκαν τη στιγμή που περπατούσαν, που οδηγούσαν, ενώ βρισκόταν σε βάρκα ακόμα και την ώρα που χόρευαν!

Άλλες απόψεις είναι αποτελέσματα ιατρικών ερευνών και μελετών. Μια από αυτές ανήκει σε έναν γιατρό του 19ου αιώνα και βασίζεται στην θεωρία για μια υποτιθέμενη έλλειψη εγκράτειας του θύματος. Σύμφωνα με αυτή την ερμηνεία, η αυτόματη ανάφλεξη συνέβαινε σε αλκοολικούς εξαιτίας των εύφλεκτων αερίων τα οποία δημιουργούνται από την αποσύνθεση του αλκοόλ που πίνουν συνεχώς. Μια άλλη ερμηνεία μιλά για την αναγνώριση ενός των αερίων αυτών ως υδρογόνο. Άλλοι απέδωσαν το φαινόμενο στην υπερβολική ύπαρξη σωματικού λίπους το οποίο θεωρούταν ότι καιγόταν σαν το λίπος του κεριού με τα ρούχα να παίζουν τον ρόλο το φυτιλιού. Άλλη μια ερμηνεία αναφέρεται στην ύπαρξη μέσα στο σώμα ενός είδους φυσικού "ηλεκτρικού ρευστού" το οποίο πυροδοτούσε εύφλεκτα στοιχεία και στην "εσωτερική αποσύνθεση" που οδηγούσε στο σχηματισμό υπερβολικά εύφλεκτων ουσιών. Η "φωτεινή φλόγα" που διακρίνονται στα σώματα που παθαίνουν SHC θεωρείται ότι οφείλεται στην συγκέντρωση φωσφόρου που δεν αποβάλλεται κανονικά από τους αλκοολικά ή σε "ανθρακικό οξείδιο". Νεότερες έρευνες φυσικών υποδεικνύουν υποατομικά μόρια - πυροτρόνιο - που πιθανώς να εξαερώνει μια ανθρώπινη ύπαρξη όχι με οξειδώνουσα καύση, όπως θεωρούταν μέχρι τώρα, αλλά με τη θερμότητα μιας εσωτερικής υποατομικής αλυσιδωτής αντίδρασης. Αυτές και παρόμοιες θεωρίες θεωρούνται από άλλους επιστήμονες απαράδεκτες ή και

παράλογες την ώρα που το φαινόμενο δεν ερμηνεύεται με βάση παραδοσιακές θεωρίες.

Κλείνοντας αυτή την έρευνα ας γίνει ξεκάθαρο το γεγονός ότι ένα τέτοιο φαινόμενο δεν μπορεί να μελετηθεί σε βάθος λόγω της φύσης του και της ιδιότροπης μορφής εκδήλωσής του. Η επιστήμη θεωρεί πως μπορεί να ερμηνεύσει τα πάντα αρκεί να της παρέχονται τα απαραίτητα στοιχεία και δεδομένα. Και οι περισσότερες αναφορές και μαρτυρίες τέτοιων φαινομένων είναι από ανθρώπους μη - ειδικούς, με αποτέλεσμα οι παρατηρήσεις τους και τα σχόλια τους να μην μπορούν να ληφθούν σοβαρά υπόψη σε μια σοβαρή, επιστημονική έρευνα. Δεν αποτελούν δηλαδή την απαιτούμενη βάση πάνω στην οποία μπορεί να αρχίσει η έρευνα ή ο διάλογος για την ερμηνεία του φαινομένου. Η ανικανότητα όμως της επιστήμης να ερμηνεύσει κάποια γεγονότα, οφείλει να προωθεί την έρευνα και να στηρίζει την σκέψη με ανοιχτό μυαλό. Η "λογική" δεν μπορούμε να ξέρουμε αν θα συμφωνήσει με την ερμηνεία του φαινομένου. Αν όντως δεν συμφωνήσει, κάτι που οφείλουμε να το αποδεχτούμε σαν πιθανότητα, τότε θα χρειαστεί να επαναθεμελιώσουμε πολλές έννοιες και πολλά δεδομένα. Η πύρινη μούρα που συνάντησε μερικά άτομα, είναι ένα ακόμα μυστήριο του ανθρώπινου θαύματος, ένα μυστήριο του οποίου η λύση θα βοηθήσει στην καλύτερη κατανόηση του ανθρώπου και θα προωθήσει την αναζήτηση για αληθινή Γνώση.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ
ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ
ΕΓΧΟΛΠΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΗΚΕΙΕΣ
ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ - ΔΟΓΜΑ - ΜΑΡΤΥΡΕΣ
